

AVS MAGAZINE

VERENIGING ARABISCHE VOLBLOEDPAARDEN STAMBOEK IN NEDERLAND

JAARGANG XX - 2008
NUMMER X

SPORT

XXXX

SHOW

Lxxxx

XXXXXX

VAN DE BESTUURSTAFEL

Alweer een jaar voorbij. Voor het AVS - en zeker voor het bestuur – een moeilijk jaar. Het overlijden van Hannie Wehkamp heeft ons veel verdriet gedaan. Het kost veel tijd -uiteraard in de eerste plaats voor de familie - om dit te verwerken. Een goede manier om haar in herinnering te houden is het instellen van de Hannie Wehkamp trofee geweest voor het mooiste veulen op de Nationale Kampioenschappen. Laten we haar als een waardevol mens en voorzitter in gedachte houden.

Ook dit jaar waren eigenaren weer in staat hun paarden te showen op de diverse nationale en internationale shows. Ondanks dat het bij tijd en wijle niet makkelijk is om financieel rond te komen, hopen wij toch dat het succes van dit jaar het komend jaar herhaald kan worden. Het is en blijft een goede manier om het Arabische

Volbloedpaard te promoten.

Het geeft mij tevens de gelegenheid om alle vrijwilligers rondom shows en andere evenementen dank te zeggen voor de tijd die zij willen besteden aan ons AVS. Zonder deze vrijwilligers hadden deze evenementen niet tot stand kunnen komen.

Ook het bestuur en het stamboekkantoor hebben dit jaar niet stil gezeten. Het automatiseringsproject is nagenoeg voltooid en we zijn weer voorzien van goede hardware en een nieuw paardenprogramma. Een nieuwe opzet van de website volgt nog.

Sinds kort zijn ook de resultaten te zien van het harde werk van Pieter Stoop, namelijk een “kledinglijn” met AVS-logo. Via onze website zijn een aantal artikelen te koop zowel voor het paard als voor de eigenaar. Ik hoop dat vele AVS-fans via onze website deze promotie artikelen zullen aanschaffen. De eerste kledingstukken werden al gedragen op Paard en Koets, alwaar het AVS overigens spectaculair vertegenwoordigd was door vier representatieve hengsten en waar we (weer!) de eerste prijs hebben gewonnen voor de beste PR-stand!

Ik hoop dat 2009 voor iedereen een goed jaar zal zijn in alle opzichten. Namens het bestuur wens ik alle leden fijne kerstdagen en een goed begin van het nieuwe jaar.

Namens het bestuur
Marianne Dijkman, vice-voorzitter

INHOUD

Van de bestuurstafel	2
Dag lieve Hannie	2
Regionale Keuring Zuid	3
Jubileumweekend van de DAWRA	6
ECAHO	9
Waar een E.K. bezoek toe kan leiden	10
Dress	32

RECTIFICATIE NATIONALE KEURING

Bij de uitslagen van twee-jarige hengsten, Nationale Keuring te Renswoude stond de uitslag verkeerd. Ter Waele Hamadin (v. Psytadel, m. Ter Waele Hamidah) was tweede in deze klasse en niet de hengst Nicolas.

Ze hadden gelijk aantal punten nl. 255 maar Ter Waele Hamadin had meer punten in type en dat gaat voor met de plaatsing.

Op de cover:

Sneeuwpret met Atlantis!

(v. Amal x Ghazel v. Kniazj)

Eigenaar: Talitha Bakker (Arabian Stud Europe)

WIJZIGINGEN EN RICHTLIJNEN

AVS MAGAZINE M.I.V. JANUARI 2009

Nieuwe strategie advertentiewerving

Met ingang van het eerste nummer van 2009 zal de advertentiewerving voor het AVS Magazine worden overgenomen door Media Primair uit Barneveld. Zij doen dit al een aantal jaren met veel succes voor zes andere paardenstamboeken. Het AVS is een tweejarig proefcontract aangegaan in de hoop meer advertenties binnen te halen in vergelijking met de afgelopen jaren. Zo wordt het nu mogelijk om grotere adverteerders binnen te halen.

De nieuwe advertentietarieven zijn terug te vinden op de AVS website onder Redactie >> Adverteren; leden van het AVS krijgen 25% korting op de gepubliceerde prijslijst, uitsluitend voor advertenties in het AVS Magazine. Dit geldt dus niet voor donateurs. De prijzen komen min of meer overeen met de huidige kosten voor advertenties in het AVS Magazine. Advertenties moeten worden ingediend via Media Primair en zullen vanuit daar worden gecoördineerd met de redactie van het AVS Magazine. Hun adresgegevens, meer uitleg en de volledige folder vindt u terug de AVS website. Hengstenhouders van gekeurde en actief dekkende hengsten en eigenaren van de grotere stoeterijen zullen binnenkort een gecombineerd schrijven ontvangen van Media Primair en het AVS over advertentieopties en -mogelijkheden.

Artikelen schrijven en foto's uitkiezen

In het verleden is het helaas nog wel eens voorgekomen dat het niet duidelijk was een verslag maakt van bepaalde evenementen en wie bepaalt welke en hoeveel foto's er worden geplaatst. Daarom is het bestuur na overleg met de redactiecommissie tot de volgende afspraken gekomen, die per direct van kracht zijn.

Verslag

Indien iemand is gevraagd of op eigen initiatief heeft

aangeboden een verslag te schrijven moet dit zo spoedig mogelijk gemeld worden aan Adrie v/d Velden, onze coördinatrice verslaggeving. Telefoonnummer en email staan op de AVS website en achterin het AVS magazine. Mocht er niemand zijn voor verslaggeving, maar zou de organisatie van een evenement wel een verslag in het blad en op de website zien, dan kan er contact opgenomen worden met Adrie. Zij zal proberen een verslaggever te regelen. Artikelen dienen altijd aangeleverd te worden in een word document zonder grafische opmaak, dit wordt later toch aangepast aan de huisstijl. Alle verslagen, artikelen, ingezonden stukken et cetera, en foto's dienen ALTIJD en UITSLUITEND naar het stamboekkantoor te worden verzonden! Dus niet naar iemand van de redactiecommissie of rechtstreeks naar Krista Sterrenburg.

Foto's

Verslaggevers mogen zelf (eigen) foto's indienen samen met het artikel. Indien de foto's door middel van internetlinks 'opgehaald' moeten worden, dan deze links in het Word-document onder het verslag vermelden. Bijgevoegde foto's graag in originele, grote kwaliteit (min. 300 dpi op ware grootte, liefst groter) meesturen.

Daar ruimte en kwaliteit een grote rol spelen in de plaatsing van foto's zal de redactie te allen tijde een selectie maken uit de aangeboden foto's. Notabene, indien er foto's worden geselecteerd van commerciële fotografen, is de redactie gebonden aan een maximaal aantal om de kosten in de hand te houden. Indien bepaalde foto's dus persé geplaatst moeten worden, moet dit expliciet gemeld worden.

De redactie streeft er altijd naar om rekening te houden met de wensen, maar behoudt het recht van keuze.

ACTUELE INFORMATIE OP DE AVS WEBSITE

Bovenop de bestaande AVS reglementen en de Nationale- en Internationale regelgeving, hanteert het AVS daarop gebaseerde voorwaarden en richtlijnen. Onderstaand vindt u deze onderwerpen, die actueel en belangrijk zijn voor eigenaren en fokkers van paarden in het algemeen en Arabische Volbloed paarden in het bijzonder. Het is aan u als AVS lid om uzelf op de hoogte te stellen van de inhoud van actuele zaken via:
>> AVS Web >> Secretariaat >> Actuele Informatie

AVS leden zonder internet mogen te allen tijde het stamboekkantoor bellen over onderstaande zaken:

Ledenadministratie

- Betaling facturen
- Opzegging lidmaatschap
- Verzoek tot wijziging van eigenaar

I & R paarden

- Paardenpaspoort en Chippen
- Aanvraag duplicaat Bewijs van Inschrijving
- Aanvraag duplicaat paspoort
- Autorisatie internationaal transport van paarden
- Bijlage Medische handelingen Paardenpaspoort

Veulens

- Veulenregistratie en tenaamstelling fokker
- Moederloze Veulencentrale

Dekhengsten

- Richtlijnen voor AVS deklitenties en dekboeken
- Inleveren en Boetes aangaande dekboeken
- Testen op SCID en SCID certificaten

Andere

- Nieuwste Stamboekregister deel VII

PRESTATIEPREDIKAAT

ENDURANCE

PENZJINA, vosmerrie, geboren 1992
v. Nizjni (Mir x Nezabudka)
u. Pengona HT (Pentagon x Regona)
Fokker: A.Kuijf te Nieuwkoop
Eigenaar: Barbara Peterse te De Kiel

Als jaarling werd Penzjina samen met een vriendin van de familie Kuijf gekocht. Het seizoen '95-'96 stond ze in retraining bij Margje van der Starre. In 1997 werd ze voor het eerst in een Klasse I wedstrijd gestart in Austerlitz, daarna kreeg ze in 1999 een veulen van Nard, Pachinco genaamd. Maar in 2000 werd het echt serieus, daar had Penzjina nu ook de leeftijd voor. Er werden zeven wedstrijden gestart zowel in klasse I als in klasse II, o.a. één in het buitenland (Clervaux, Luxemburg, 54 km) om een gedegen conditie te krijgen. In 2002 werd er meer in het buitenland gestart; Eisborn (Duitsland) 80 km, Theux (België) 108 km, zwaar met bergen en nog eens bergen, maar wel erg leuk. Een goede voorbereiding voor de komende seizoenen. In 2003 kwamen de eerste echte successen Klasse IV uitgereden in Stuhr (Duitsland) CEI 120 km. In 2004 drie klasse IV wedstrijden waaronder Dronninglund 160 km in Denemarken. 2005 begint goed met een overwinning in Dronninglund

(Denemarken) 160 km 14.1 km/u. In 2006 wordt netjes toegewerkt naar de twee keer 100 km in Montcuq (Frankrijk) CEI, wat beloond werd met een 12e plaats 13,6km/u. Het jaar 2007 is rustig met twee starts, daar er in 2008 weer een veulen geboren is met als vader Diamant du Rolon v. Persik. Inmiddels heeft Pachinco alweer zoveel goed uitgelopen wedstrijden dat ook hij voor een prestatiepredikaat in aanmerking komt, doch dit moet eerst geverifieerd worden door de KNHS. En wat zal het jonge veulen gaan doen in de toekomst met zo'n mooie sportgerichte pedigree???

Op zaterdag 28 februari 2008 zal de jaarlijkse hengstenkeuring plaatsvinden te Ermelo. Naar aanleiding van de laatste algemene ledenvergadering van het AVS, wordt u bij deze nogmaals geattendeerd op een aantal belangrijke wijzigingen als gevolg van besluiten genomen op die vergadering.

HENGSTENKEURING 2009

Met ingang van 2009 is het mogelijk voor eerder gekeurde hengsten, zonder exterieurpremie, DIRECT in te schrijven voor de NAKEURING, zonder verdere voorwaarden, geheel naar keuze van de hengstenhouder zelf.

Deze keuring zal plaatsvinden op 11 april 2009. Op de nakeuring worden geen exterieurpremies gegeven, maar krijgt de hengstenhouder wel uitgebreid de tijd om één op één met het aanwezige jurylid te praten over zijn hengst tijdens deze keuring.

In het geval dat u met uw hengst DIRECT naar de NAKEURING wenst te gaan, dient uw inschrijfformulier toch vóór 31 januari 2009 op het stamboekkantoor te zijn ontvangen, om de planning in goede banen te leiden en foutieve inschrijvingen tijdig te kunnen ondervangen. Uiteraard mogen nieuw te keuren- en wél geprimeerde hengsten naar de nakeuring komen mits zij zijn opgegeven voor de centrale hengstenkeuring op 28 februari 2009 én daar niet verschijnen op medisch attest van een erkende veterinaire.

Tevens worden hengstenhouders van meervoudig geprimeerde hengsten erop gewezen dat de regels ten aanzien van het verkrijgen van een definitieve exterieurpremie zijn versoepeld. Aanvragen van een definitieve premie betekent automatisch ontheffing van verdere verschijningsplicht en creëert de mogelijkheid tot deelname aan het jaarlijkse AVS hengstengala.

Uiteraard worden alle hengstenhouders van verschijningsplichtvrije hengsten met een 1e, 2e of 3e exterieurpremie – en/of een prestatiepredikaat van harte opgeroepen om in te schrijven voor het AVS hengstengala! Grijp die gratis kans om uw kanjer nog eens te laten zien en te promoten! Ook is het mogelijk om nakomelingen van de hengst te tonen als fokgroep.

Tenslotte roepen wij alle leden op om te komen kijken naar dit jaarlijkse spektakel. De toegang is gratis! Inschrijfformulieren zijn te vinden op de AVS website of worden op verzoek aan u toegestuurd.

Nadat Marijke de hengst Biblion had gekocht van Arabian Fantasie met als doel hem in de sport uit te brengen, ontstond er contact met Sanne, die zijn zoon Khareem in bezit heeft. Samen reden wij geregeld ritten door het mooie bosrijke gebied op de Veluwe. Tijdens één van deze ritten ontstond het idee een week met allerlei Arab-gerelateerde activiteiten te organiseren voor ruiters met hun Arabisch Volbloed. Hierover waren wij allebei erg enthousiast en vervolgens hebben we maanden hard gewerkt aan alle voorbereidingen.

AV RUITERKAMP 2008

Door Marijke Slok Soede en Sanne v/d Coterlet

Op zaterdag 2 augustus was het dan eindelijk zover. Alle voorbereidingen waren afgerond en het ging dan toch écht gebeuren. De deelnemers die zich al maanden van te voren hadden ingeschreven waren er klaar voor en de paarden stonden te trappelen.

De deelnemers waren: Sandra Boogaard met haar merrie Farrasha, Tineke Duinker met ruin Rafik, Roos Hoogeveen met ruin Esploratore, Anne Marie de Jong met ruin Munir, Monique Jonker met ruin Cuba, Marieke Leek met ruin Fardooz, Maartje Lelieveld met merrie Jasmila, Kelly Kemper met merrie Nikita, Franca Kerssens met merrie Cheyenne, Els Maane met ruin Verkhan, Debby Pieren met ruin Bengal Bay, Miranda de Ruiters met ruin Yakhim, Manon Wolff met merrie Lyla, Melina Wiertsema met haar NRPS-merrie Porsche en Inge van Tuijl met haar Morgan Horse-merrie Maria. De leiding was dus in handen van Sanne v/d Coterlet met haar ruin Khareem en Marijke Slok Soede met haar merrie Aya.

De deelnemers waren allemaal topfit om maar niet over hun paarden te spreken. Roos kwam met Esplo een dagje eerder om te kijken of hij wel buitenrit-proof was, wat trouwens prima verliep. Zaterdagmiddag druppelden de deelnemers binnen in Wapenveld. Hier hadden wij de prachtige accommodatie afgehuurd van de rijvereniging De Schaapskooiruiters. Een buitenbak met ernaast een ruim kampeerveld, twee binnenbakken met perfecte bodem en een kantine voor onze

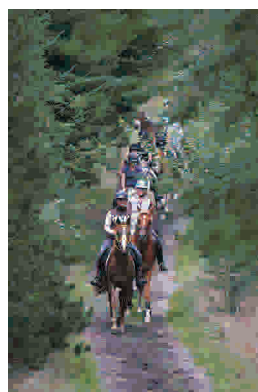

eetmomenten. Tegenover de accommodatie lag het weiland waarin wij vrijdags met veel zorg 14 ruime gras paddocks hadden uitgezet. We hadden onze twijfels of alle paarden in de paddocks netjes achter hun lijntje

zouden blijven, maar dit verliep gelukkig perfect. Alle snuitjes stonden naar beneden gericht want het gras was smaakvol. Er werd gerold en de paarden die samen ingedeeld waren sloten

direct vriendschap. De baasjes gingen druk aan de slag met hun tenten, caravans en Kelly en Anne Marie bouwden de trailer om tot slaappleaats.

De 1e buitenrit 's avonds verdeelden we de deelnemers in twee groepen. Alleen Debby en Bengal Bay reden niet mee omdat

BB een paar dagen eerder op haar voet was gaan staan. Debby werd daardoor meteen als kampfotograaf gebombardeerd en ze hielp ons de 'grote' weg oversteken op de fiets. Het was een prachtig gezicht om al die vrolijke Arabieren met hun blijde ruiters in optocht door het bos te zien gaan. Iedereen genoot en de paarden gedroegen zich keurig. Zondag stond het Freestylen op het programma, een ontzettend leuke

Els en haar Verkhan tijdens de freestyle les

theorieochtend gevolgd door praktijkles in de round pen met je eigen paard. Hierbij viel de zeer eigenwijze Yen van Franca op. Wat een dominant portretje! De zelf bijna dansende Els en haar ruin Verkhan hadden de smaak helemaal te pakken. Helma Root, de instructrice, bleef ook nog voor het avondeten (home made spaghetti) en een paar deelnemers waren zó enthousiast dat ze privéles of een clinic bij hun thuis wilden.

's Avonds werden de amazones door Sanne op de proef gesteld

tijdens een zitles. Bijna iedereen ging zonder zadel in stap, draf en galop en zelfs over de balkjes in draf. Monique en haar hete Cuba sprongen zelfs, per ongeluk, over alle balkjes tegelijk. Ook liggen op je paard kwam aan bod. Lyla van Manon was hier niet van gediend. De meeste andere paarden lieten met een rustige benadering dit alles wel toe.

Maandag moest Marijke verstek laten gaan vanwege een koorts&spuugvirus en stond Sanne er alleen voor. Gelukkig stond tijdens het gehele kamp Marijke's man Arnoud gereed voor hand en span diensten en waren alle kampleden zeer bereidwillig om de handjes uit de mouwen te steken. Maandagochtend kwam Annicka van Paloma Arabians voor een cursus clippen, oftewel het toiletteren van het Arabisch Volbloed; hiervoor werd Bengal Bay als voorbeeld paard genomen. Later in de week was er een fotoshoot van Reindert Jansen en hier werden de geleerde tips en trucs van deze clinic toegepast in de praktijk.

's Middags snel de auto in om naar Arabian Fantasie af te reizen. Hier werden we gastvrij ontvangen en was er onder het genot van een drankje en wat lekkers genoeg te kletsen over ons favoriete paardenras. Daarna kregen we een rondleiding over het mooie bedrijf. Enkele van hun prachtige hengsten werden geshowd en Wendy v/d Wal toonde de dekhengst Lazio onder het zadel. Ook de veulens en hun moeders die lekker in de wei stonden, mochten van dichtbij bewonderd worden. Chris en Abigail waren zoals altijd weer super gastvrij.

's Avonds ging de groep in z'n geheel naar buiten werd er flink de pas in gezet.

Dinsdag in de ochtend was Johanna Vellinga er om westernles geven. Leuke trail onderdelen met balkjes en pionnen waarbij de nadruk werd gelegd op veel rust bij de paarden. Het was leuk om te zien dat de paarden al vrij snel begrepen wat de bedoeling was. Inge en haar Morgan Horse Maria, waren helemaal in hun nopjes, want zij hadden als één van de weinigen al wat western riding ervaring.

Met een schitterend zonnetje aan de hemel, kwam in de middag Reindert voor de langverwachte fotoshoot. Vooral de shoot van Miranda's Yakhim was onvergetelijk want hij wilde alleen maar rollen, rollen en nog eens rollen. De weergoden

waren ons trouwens elke dag zeer goed gezind! Na een heerlijke maaltijd van de afhaalchinese werden de paarden gezadeld voor een buitenritje.

Reindert had nog puf om mee te gaan het bos in en lag met zijn camera op een heuvel waar de ruiters individueel naar boven galoppeerde. De gezichten van de paarden waren fotowaardig bij het zien van een man in de struiken!

Woensdagochtend splitsten we de groep in tweeën voor de springles **Annemarie en Munir**

onder leiding van Sanne. Tineke had inmiddels Els d'r plaatsje ingenomen (zij verbleven ieder een halve week). Alles verliep super, de beginners liepen om vertrouwen te winnen veel balkjes en uiteindelijk mochten zij een kruisje

springen. Het was hilarisch om te zien dat het springen bij Tineke en Fiek beduidend beter ging toen de beugels een paar gaatjes korter werden gemaakt. Tineke riep: 'dit had ik jaren eerder moeten doen!' De gevorderden kregen ook véél balken voor de kiezen, maar ook een dubbel sprongetje en uiteindelijk een in-uitje van zo'n 60-80cm. Kelly met Nikita sprongen als afsluiter nog een steilsprong van zeker 1 meter!

De woensdagmiddag stond in het teken van een speciaal ruitersportprogramma bij een fysiotherapeut in Epe. Er werd gezweet en vooral gelachen in de fitnesszaal. Daarna kregen we onder begeleiding allerlei oefeningen te doen in het kader van 'ruiterfitness'. Allemaal zeer leerzaam, sportief en gezellig. Zo halverwege de week sloeg de vermoeidheid een beetje toe. Na enige aanpassingen in het programma konden we lekker een middagje gaan relaxen aan het Heerderstrand. Marijke voelde zich inmiddels al iets beter en bracht het hele paardenmeidengespuis met de trailer naar het strand! Het weer was echt verrukkelijk en we genoten volop van het water, de zon en lekkere ijsjes.

's Avonds viel de geplande BBQ-en een beetje in het water

omdat deze niet goed wilde branden. Gelukkig was er een meneer uit de buurt die zo lief was om zijn tafel BBQ aan ons uit te lenen. Ook kwam de hoefsmid even langs voor een los ijzertje bij Munir van Anne Marie. Opvallend was trouwens dat Anne Marie zelf de hele week (behalve tijdens het rijden) op blote voeten bivakkeerde.

Donderdagochtend stond iedereen alweer vroeg naast zijn tent omdat Karin Zeevenhoven dressuurles kwam geven. De lessen werden opgedeeld naar rijnniveau. Karin vertelde ons dat er tegenwoordig weinig aandacht wordt besteed aan de houding en zit van de ruiter, terwijl dit juist zo belangrijk is. Waar iedereen vooral in geïnteresseerd was, was Karin's uitleg over de

bouw van Arabieren en waarom het ene type nou meer geschikt is voor de dressuur dan het andere type. Zo werden er voorbeelden genoemd van een holle rug, een lang achterbeen en hoog kruis en nog meer kenmerken die onze Arabieren in hun exterieur kunnen tegenzitten als het om dressuur rijden gaat. De merrie van Sandra, Farrasha en de NK winnares van de zadelrubriek Jasmila van Maartje vielen positief op tijdens de dressuurles en ook Yen en Franca vormden een mooie combinatie.

's Middags kregen wij van een KNHS jurylid uitleg over hoe een dressuurproef door een jury bekeken wordt. Een zeer interessante clinic waarbij we na wat theorie zelf twee proeven (B en L2) moesten beoordelen. De proeven werden gereden door Marijke op Biblion en Sanne op Bengal Bay, het paardje van Debby. De gegeven cijfers werden vergeleken met de cijfers van het officiële jurylid en uitgebreid met ons besproken. Zo werd het iedereen heel erg duidelijk hoe het komt dat twee juryleden dezelfde proef anders kunnen beoordelen zonder het 'fout' te doen. Iedereen was het erover eens, jureren is hartstikke moeilijk!

Donderdagavond maakten de deelnemers en hun Arabier

'Het was in één woord: onvergetelijk!'

kennis met een aantal obstakels die in de ogen van een paard onnatuurlijk zijn. Met de tips die iedereen heeft gekregen tijdens het freestylen moesten de viervoeters langs en over vreemde objecten waarbij de stopwatch de tijd in de gaten hield. Veel combinaties liepen probleemloos het schrikparcours door, zoals Melina en haar NRPS merrie Porsche, maar sommige Arabieren waren argwanend en wilden bijvoorbeeld niet over het landbouwzeil of achterwaarts over een springbalk. Met kop en schouders was Kelly met haar Nikita de beste combinatie en deze twee-eenheid won dan ook terecht een bling-bling frontriempje.

Vrijdagochtend had iedereen spontaan zin om langs een outlet te gaan waar goedkoop leuke paardenartikelen werden aangeschaft. Tineke ging in de tussentijd lekker zwemmen en Anne Marie hield de wacht op het tentenkamp. De bewolking nam wel toe en sommige ruiters vonden een dagtocht een beetje te veel van het goede. Maar Sanne en Marijke hadden een goede oplossing gevonden, diegenen die mee wilden voor een lange buitenrit gingen met Marijke op pad en de rest van de groep maakte een kortere rit met Sanne. Op een paar kledder buien na, waarbij we schuilden onder grote bomen, hebben we toch allemaal heerlijk gereden en genoten van de

natuur. We kwamen herten tegen en hebben prachtige plekjes op de Veluwe gezien. Niet alleen de ruiters, maar ook de paarden konden ook prima met elkaar opschieten en op wat bokjes na was er geen paard die zich niet netjes gedroeg in de groep. Marieke en Fardooz hadden zadelperikelen, Fardooz heeft een wat

holle rug en het is erg moeilijk om een goed passend zadel voor hem te vinden. Na wat passen en meten kwamen ze erachter dat het zadel van Sanne perfect paste op Fardooz.

's Avonds kwam Helene Baaijen een professionele en uitgebreide endurance-clinic geven. Zij nam behalve een van haar paarden en haar groom Reg ook een hele trailer vol aan materiaal mee om te laten zien wat een endurance ruiter zoal meezeult op wedstrijd. Helene kon ons als fysiotherapeute en dierfysio- in-opleiding veel vertellen over het monitoren van de gezondheid van je paard als endurance ruiter. Een aantal mensen mochten hun paard voor laten draven en hartslag meten, turgor testen, darmgeluiden luisteren en aangezien sommigen al endurance wedstrijden hadden gereden, werden er veel vragen gesteld over voeding, koelen en training.

Zaterdagochtend was het tijd voor de Pas de Deux competitie. Een onafhankelijke jury beoordeelde de vooraf bekend gemaakte duo's zeer professioneel maar ook heel positief. Iedereen was mooi opgedoft met strikjes, vlechten, bijpassende kleding en zadeldekjes. De grote winnaars waren Roos en Esplo die samen met geroutineerde wedstrijdamazone Kelly en haar Nikita de proef reden. Ze reden zo gelijk dat de beugels tegen elkaar aan tikten, er straalde rust en concentratie van dit stel af. De jury vond hen unaniem de besten en zij kregen dus de door Commissie Gebruik AVS gesponsorde bekens en zadeldekjes cadeau. Goede tweede werden Monique met Cuba en Manon met Aya. Zij hadden de paardjes dressuurmatig goed voor elkaar, maar er waren wat storinkjes in de communicatie. Het is ook niet gemakkelijk om met een bazige merrie en een ruïn die een beetje bang van haar was een dans voor twee uit te voeren. Zij gingen met een fotolijst en prent van Anja Meeldijk naar huis.

Toen gingen we allemaal snel afbouwen, opruimen en schoonmaken. Vele handen maken licht werk! Al vlot was alles aan kant en reden onze lieve kampeervrienden stuk voor stuk van het terrein af. Een Frans gezegde zegt 'vertrekken dat is een beetje huilen'. We hielden het allemaal droog, maar toch zat er wel een brokje dwars. Wat echt geweldig was, was de verrassing die Sanne en Marijke kregen van de ruiterkampers, namelijk geborduurde zadeldekjes, grappige poppetjes en lieve kaarten waarmee de deelnemers ons wilden bedanken voor de geweldige week. Het was in één woord: onvergetelijk!

Door Eveline Calis
Foto's Joanna Jonientz

Daarnaast bezitten zij de oudste rijsschool in Moskou, genaamd Sokoros. De nationale show wordt jaarlijks in het prachtige Moskou gehouden op een speciale paardenbeurs, Equiros. Het is vergelijkbaar met de Duitse Equitana maar dan kleiner van opzet.

Voor het eerst in de geschiedenis van shows voor Arabische paarden in Rusland werd een internationale (ECAHO) show in het noorden van het land georganiseerd en wel in de oude kleurrijke stad Sint Petersburg. Voor Rusland is het organiseren van shows een relatief nieuw fenomeen en omdat het land reusachtig groot is, is het een hele onderneming om mee te kunnen doen.

De show in Sint Petersburg werd dit jaar voor de vijfde keer georganiseerd en de doelstelling was om er een internationaal gebeuren van te maken, zodoende werden er ook buitenlandse gasten uitgenodigd om mee te doen. Nu is reizen met paarden

Sinds enkele jaren organiseert Igor Bochkarev in Rusland shows voor Arabische Volbloeds. De familie Bochkarev heeft zelf een grote stoeterij met onder andere Arabische Volbloeds.

RUSSISCH AVONTUUR

ARABISCHE VOLBLOED SHOW IN ST. PETERSBURG

van en naar Rusland zelfs in 2008 nog altijd niet eenvoudig, maar wij vonden het een uitdaging om het te proberen. Eerst moesten we kijken hoe we vanuit Nederland naar St. Petersburg konden reizen. Het eenvoudigst was met de boot, echter deze gaat niet rechtstreeks of doet er heel lang over. Via Duitsland vonden we een snelle boot naar Helsinki die ook paarden vervoerde. Toen de gezondheidsdienst VWA bellen wat allemaal te doen. De paarden moesten 21 dagen in quarantaine, waarbij tussentijdse gezondheidskeuringen en drie bloedtesten voor speciale ziektes uitgevoerd moesten worden. Gelukkig konden onze vier hengsten die wij wilden meenemen in quarantaine in een privé stal bij familie Braspenning in Zunderdorp. Zo konden wij op vrijdagavond 25 april met onze vrachtwagen vol vertrekken naar Travemünde (Duitsland) om van daaruit 3 uur 's nachts met de nachtboot naar Helsinki te varen. Het weer was gelukkig rustig en we mochten elke 2 uur onder begeleiding naar onze paarden toe om te checken, en te voeren. Na 27 (!) uur varen bereikten we het vasteland van Finland en gingen we met de auto verder richting Rusland. De show werd gehouden in combinatie met een grote paardenbeurs, waaraan ook vele buitenlandse bedrijven deelnamen. Daarom was er bij de Russische grens een bedrijf aangesteld dat specifiek hulp bood aan de buitenlanders bij de afhandeling van alle douaneformaliteiten en controles. Hierdoor verliep alles buitengewoon vlot: in ongeveer twee uur waren zowel wij - met speciaal visum - evenals de paarden en onze vrachtwagen (deze moest extra worden verzekerd) de grens over. De snelweg ging na de grens over in een eenbaansweg. In het begin slecht geasfalteerd, maar hoe dichterbij St. Petersburg hoe beter en breder de weg en onder speciale begeleiding reden we in drie

Nubiec

uur naar de show. Het showterrein lag bij een park in het oude St. Petersburg, wat een prachtige stad. Gesticht in 1703 door Peter de Grote was de stad tot de Russische Revolutie in 1917 de hoofdstad van het Russische rijk. De rijke historie straalt er vanaf. Gauw de paarden op stal gezet. Wie dacht dat ze vermoeid van de wagen zouden afkomen, kwam bedrogen uit: allemaal even vrolijk kwamen 'onze jongens' van de klep af.

Kozakken met allerlei behendigheidsoefeningen, bijvoorbeeld in galop slompen en dan naast je paard gaan hangen om een hoed van de grond te tillen. Ook moesten ze op het paard zittend speciale schietoefeningen doen. Het had wel iets weg van onze politiepaarden, maar dan in wedstrijdverband en met Russen..... Ook buitengewoon indrukwekkend was de demonstratie van de wereldberoemde Fransman Lorentzo en zijn witte paarden. Wat een klasse!

Dit alles in een immense grote overdekte hal met aan een kant een achtergronddecor van de Hermitage op doek, echt kosten noch moeite waren gespaard om dit te maken, het was adembenemend. De volgende dag was het de beurt aan de oudere hengsten; deze waren opgesplitst in twee groepen. De 1e en 2e plaats bij 4- en 5-jarige waren beide voor Polen namelijk voor Pilin Psysch (Padrons Psyche x Pilina) en Fireball (Magnum Psysch x Flotylka). Een derde plaats was er voor de super bewegende Madjar zoon Monomah, deze werd later tweede in de Liberty.

De oudere groep werd gewonnen door onze Lobeke en 2e werd Gasir. Beiden lieten zich van hun beste kant zien en Lobeke won later in de middag ook het kampioenschap evenals de Liberty. Vervolgens werd de showring verkleind en waren er nog twee liberty-rubrieken met zeven merrie's en elf hengsten. Animo genoeg bij de deelnemers.

De juryleden voor de gehele show kwamen uit Oostenrijk

'Nu is reizen met paarden van en naar Rusland zelfs in 2008 nog altijd niet eenvoudig, maar wij vonden het een uitdaging om het te proberen'.

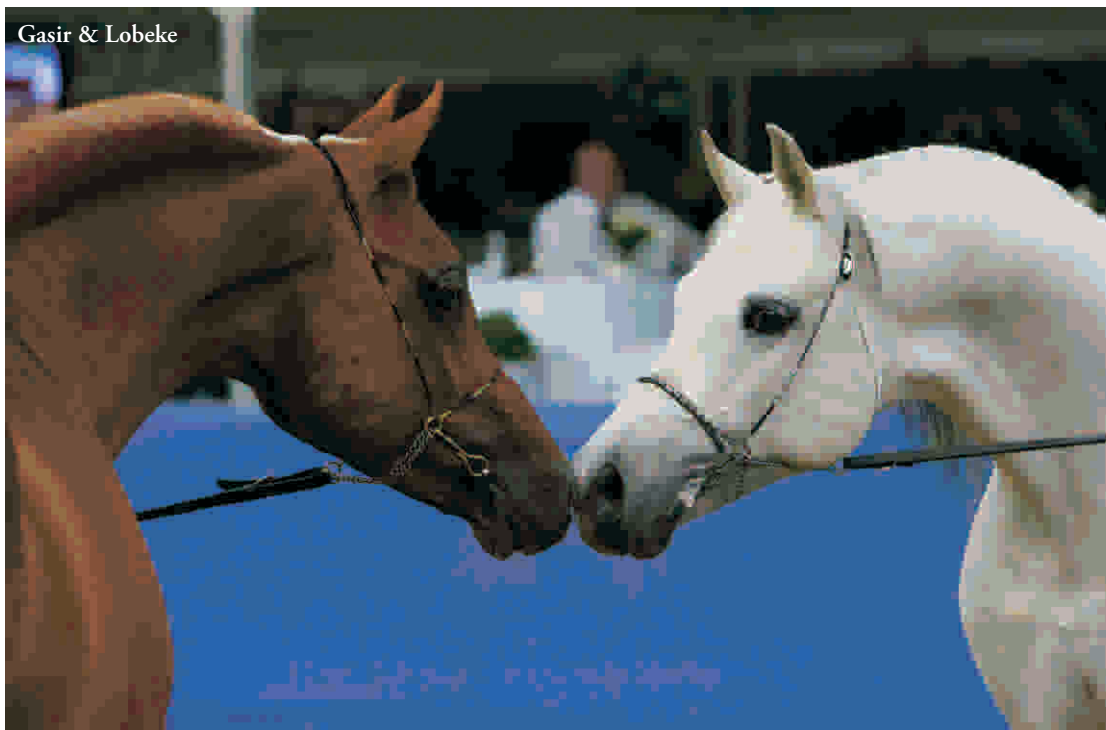
De show begon twee dagen later op 30 april 's middags met de rubriek 1- t/m 3-jarige hengsten (11) bij elkaar. Deelnemers uit verschillende landen met een eerste plek voor Echo Ofira (Gaspar x Egzyina) van Janusz Ryzkowski uit Polen. Een 2e plaats voor de zwarte Raskal (BS Black Fable x Ravenwood Nejma) van Silvatica Black Arabians eveneens uit Polen.

Onze Nubiec was 3e. De volgende rubriek was de jeugd dames. De winnaar was de Grafik-dochter Garuna van A. Wojtowicz ook uit Polen. De 2e en 3e plek waren voor de Tersk Stud, met de driejarige vos Belyank (Pobeditel x Bijl) en de jaarling Miss Psytadel (Psyttadel x Molvina). Er was een groep oudere merrie's met echt veel beweging. Winnaar werd de Poolse Kashira (Magnum Psyche x Kahilia IV), tweede de nu in Nederland verblijvende Madam Blues (Barkas x Molitva) en 3e de uit Tersk afkomstige Miza (Pilgrim x Mednaia).

De twee overgebleven hengsten rubriek werden wegens tijdsgebrek naar de volgende dag verschoven. Naast de show waren er nog dressuurwedstrijden voor Russische warmbloeds, zeg maar 'KWPN-ers', een soort wedstrijd voor

mevr. R. Schibler, een in Italië wonende Russische mevr. I. Stigler en uit de USA mevr. J. McCrea. Zij is de zuster van Bruce McCrea, de stud manager van de National Stud in Saudi Arabië. Zo kwam er een einde aan een fantastische show en een prachtige ervaring, met op de valreep nog wat tijd om St. Petersburg te zien voor het vertrek terug wederom met de boot. Misschien dat we volgend jaar een reis kunnen maken met belangstellenden naar Moskou met o.a. een bezoek aan de wereldberoemde stoeterij Tersk. Wordt vervolgd.

Gasir & Lobeke

BESTANDEN ZIJN NOG LOWRES!!!! ZIJN EIGEN

Door Toto Modderman
Foto's Jan Kan

Het opgestelde tijdschema klopte, de dressuur is beslist niet gehinderd door de show. Omgekeerd, heb ik de indruk dat ook de show geen hinder heeft ondervonden van de combinatie met Gebruik en op zondag zelfs ook nog met de Futurity Show van de DARC. Eigenlijk was dit weekend een weergave van alles wat ons stamboek in huis heeft. Een aardig bijkomend effect was dat vele showmensen op zaterdag na de laatste showrubriek vol interesse bleven kijken naar de speed. Onze ruiters hebben voortreffelijk werk verricht door er werkelijk iets spannends van te maken,

Er werd gestreden om de eerste plaats en bovenal er werd erg netjes gereden. We zagen geen losse teugels bij de finish, de paarden werden netjes ondersteund, bravo. Als er goed gereden wordt behoeven er geen peesproblemen te ontstaan, zo kunnen wij dit onderdeel handhaven. Het publiek bleef geboeid tot de laatste ruiter en vond het jammer dat het nu al afgelopen was. Het ECAHO Europese Kampioenschap heeft dit specifieke onderdeel laten vervallen, omdat er voor dit onderdeel geen geschikte locatie is in Stadl Paura, uit voorzorg om ongelukken

Onze belangrijkste wedstrijd, het tonen van de veelzijdigheid, moest om diverse redenen gecombineerd worden met Het Nationale Kampioenschap voor showpaarden. Het Dressuurkampioenschap is uiteraard ook van groot belang, maar we mogen niet vergeten dat de Arabische Volbloed het veelzijdigheidspaar bij uitstek is (of helaas 'was' misschien). Daarbij denk ik natuurlijk aan onze cracks KRIMH en LOBEKE, beiden Nederlands Kampioen Z veelzijdigheid. De mooie locatie in Renswoude en het stralende weer maakten dat de wedstrijden goed verliepen.

ARABISSIMO

RENSWOUE 30 EN 31 AUGUSTUS

te voorkomen. Uiteindelijk zijn onze ruiters geen beroepsjockeys. Jammer, maar misschien wel verstandig.

Op zondagochtend werd vroeg voor het begin van de show gesprongen, niet alleen door onze Arabissimo deelnemers, maar ook door leden van de KNHS met niet-Arabishe paarden tot op Z-niveau.

In het tijdschema was de cross gepland in een onderbreking van de show, hier klopte het niet helemaal, alleen de laatste ruiters hebben mogen genieten van het voltallige publiek. Publiek was er volop tijdens deze keuring, wat bewijst dat publicatie in plaatselijke huis-aan-huis krantjes wel degelijk zijn werk kan doen.

Helaas liet het paard Sagrand, dat fors aan de leiding lag, hier een dikke steek vallen, door vier weigeringen te noteren. Toch was hij in veler ogen het meest veelzijdige paard, zeker als we ook nog bedenken dat hij gereden werd door Emiel Ottens, terwijl Eveline Calis zijn vaste berijder is.

Bij de uitschrijving van de Arabissimo 2008 waren de regels volgens welke de Arabissimo verreden zou worden, toegevoegd. Helaas zijn de wijzigingen niet door iedereen goed begrepen of gelezen. Ook onze prijsuitreiking, in haast vlak voor het kampioenschap aan de hand, is hierdoor niet juist geschied. In onze onlangs gehouden vergadering van de Commissie van Gebruik betreurden we allen deze fout, want niets is teleurstellender dan uitslagen te moeten veranderen en deelnemers teleur te moeten stellen. Onze welgemeende excuses.

Nu verder over de goede prestaties, de dressuur werd dit jaar voor het eerst gereden door alle ruiters in de klasse waarin zij geklasseerd zijn. Om tot een uitslag te komen werd het gemiddelde percentage van de twee gereden proeven berekend.

LIJK 50 X 30 MM....

Dit was veel gunstiger voor de meeste deelnemers. Een dressuurproef, de verplichte Arabissimoproef, hoefde men minder te rijden. B- en Z-ruiters reden op deze wijze tegen elkaar, daarbij dient vermeld dat alle proeven door twee Z-juryleden gejureerd werden. Dit resulteerde in een overwinning voor Emiel met Sagrand met een resultaat van 66,5%, 2e Marian Leijenhorst met RH Pakovski 65,29%. 3e Carola Hansen met Grafit 63,83%.

Na de dressuur volgde de liberty, die gewonnen werd door Nadja van Claudia Mertens, die liet zien hoe wij de liberty graag zien. Een relaxed paard met goed gebalanceerde bewegingen en een zeer bijzonder contact tussen ruiter en paard, goed gedaan Claudia, jammer dat maar weinig mensen dit gezien hebben. Tweede Marian Leijenhorst met RH Pakovski, die hiermede haar

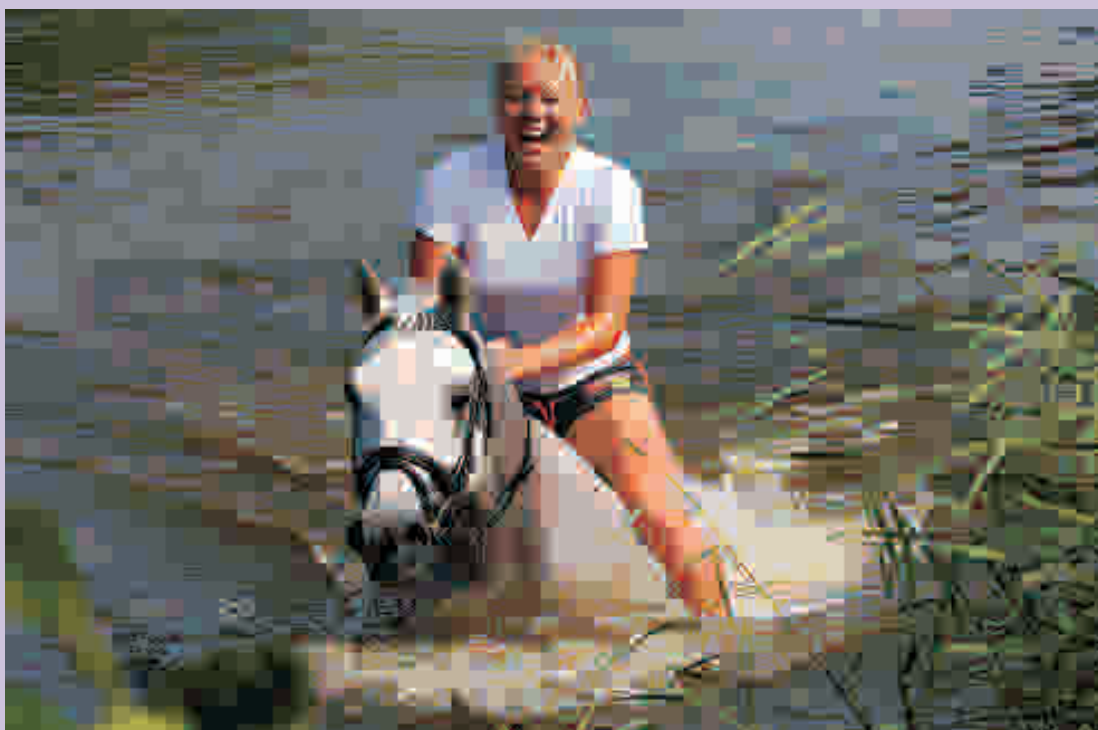
overwinning in de Biathlon veilig stelde. 3e Bess Fanesha, het nieuwe paard van Kelly Polet, dat goede beloftes voor de toekomst inhoudt. 4e Jamal met Joan Steeman, die later kampioen ruin aan de hand zou worden.

Verder met *Speed*, het spektakel van de Arabissimo, nu mogen we eindelijk eens echt snel, we moeten zelfs snel om erbij te kunnen zijn. De start gaat steeds beter, meer en meer zie je de paarden afspringen. Winnaar werd de jeugd, Bibian Simons met Starwin 27.48 sec, 2e Sagrand met Emiel Ottens 27.5 sec. 3e Getty Ketels met Tobarah v.d. Pakop 27.55 sec. 4e Lois Sluijs met Blacksmid GG 28.03 sec. Als we deze tijden zien moeten we ons gelukkig prijzen dat we elektronische tijdwaarneming hadden, dank aan onze secretaris die deze enthousiaste eigenaar van het apparaat gevonden heeft.

Zondagochtend; het springen over 80 cm. Hier waren drie ruiters foutloos, waardoor een barrage noodzakelijk werd. Springen over deze lage parkoersen wordt bij de KNHS altijd op stijl beoordeeld. Winnaar werd Emiel Ottens met een foutloos parcours in een voortreffelijke stijl in 52 sec. 2e Shannon v.d. Hoogenband (jeugd) foutloos in 46 sec. Shannon dacht de tijd is in de barrage het belangrijkste, dat krijg je als je al M-springen pony's gewend bent. 3e Starwin met Bibian Simons.

Als slotstuk volgt de cross, die ieder jaar weer roet in het eten gooit. Om die reden was in overleg met Gert Boonzaaijer een cross met uitsluitend natuurlijke sprongen uitgezet, dikke en minder dikke en grillige bomen, greppels, op- en afsprongetjes en een doorwaadbare kleine waterbak. Toch bleek helaas de onervarenheid van enkele paarden of combinaties, want er werden teveel weigeringen genoteerd.

De jeugd weerde zich goed, zelfs zo goed dat zij soms beter presteerden dan de volwassenen, zie de uitslagen op internet. Gipsy H won de Arabissimo Jeugd met Shannon van den Hoogenband met 21 punten. Eva met Lotte v.d. Raat werd winnaar bij de volwassenen met 19 punten.

Jordanië: een bijzondere mix van oprechte gastvrijheid, schoonheid en eeuwenoude mystiek. In het Hasjemitisch Koninkrijk Jordanië wordt men verwelkomd met "Ahlan Wa Sahlan".

SPECIALE JORDANIËREIS

Jordanië is een van de weinige Arabische landen waar men aangenaam en vrij kan rondreizen. Het openbare leven wordt bepaald door de wetten van de Koran, tolerantie ten opzichte van andersdenkenden staat echter niet enkel in de grondwet, maar wordt ook daadwerkelijk in praktijk gebracht. Dit prachtige land beschikt over vele facetten; eeuwenoude cultuur en schitterende natuur gebieden, waaronder een van de mooiste woestijnen ter wereld; de Wadi Rum, waar het echte bedoeïneleven nog te vinden is. De Rode Zee met haar prachtige koralen en natuurlijk niet te vergeten: één van de zeven nieuwe wereldwonderen, de Roze Rode stad: Petra! Jullie zijn naar Jordanië gekomen om een unieke reis te beleven: te paard door de prachtige bergen van Petra, door langzaam veranderende landschappen naar de beroemde Wadi Rum woestijn, waar jullie zullen genieten van adembenemende uitzichten, unieke rotsformaties en de talrijke kleuren van het zand. Als je van paarden en avontuur houdt dan is dit de perfecte reis voor jou!

Programma paardenreis Jordanië 2009

Dag 1:

Bij aankomst op de Queen Alia International Airport in Amman. Transfer naar het hotel in Amman.

Dag 2:

Na het ontbijt brengen jullie een bezoek aan de Royal Stables in Amman. Na de lunch rijden jullie naar Petra waar jullie inchecken in het hotel. In de nabijheid van het hotel zijn verschillende restaurantjes waar jullie kunnen dineren.

Dag 3:

Na het ontbijt brengen jullie een bezoek aan het Brooke

Hospital bij Petra; het hospitaal werd opgericht in 1988 en eigenaars van paarden en ezeltjes uit de omgeving van Petra kunnen hier terecht met hun zieke of gewonde dieren.

Brooke Hospital for Animals verbetert het leven van de werkpaarden en –ezels in arme landen. Ze doen dat door de dieren gratis te behandelen in speciale dierenziekenhuizen (klinieken), en met rijdende klinieken (een soort dierenambulance). Daarnaast krijgen de eigenaren van de dieren uitleg over hoe ze hun dier moeten verzorgen.

Na dit bezoek gaan jullie "wereldwonder" Petra verkennen. De oude stad ligt volledig verborgen in het gebergte en is alleen toegankelijk via een smalle kloof in de rotsen. Petra is, in de loop van honderden jaren, uitgehouwen in de gele, grijze en roze zandsteen. De geschiedenis van Petra gaat vele eeuwen terug en verschillende volkeren maken deel uit van deze zeer bewogen geschiedenis, maar het zijn de Nabateërs, die deze prachtige stad hebben achtergelaten om te bewonderen. Een lokale Engelstalige gids vertelt jullie er alles over. Een korte paardenrit van de ingang tot aan de Siq is inbegrepen in het entree ticket.

Dag 4:

Na het ontbijt, rond 09.00 uur, worden jullie en alle bagage van het hotel naar de stallen van Jessica en Rami gebracht waar jullie vierbenige reisgenoten al staan te wachten.

De paarden worden geselecteerd op basis van de gegevens die jullie hebben ingevuld op het inschrijvingsformulier bij boeking van deze reis, eerlijkheid over je rijervaring is dus belangrijk zodat wij het geschikte paard voor jou kunnen uitkiezen.

Jullie bagage wordt in de volgeep geladen en jullie nemen alleen de meest noodzakelijk dingen met jullie mee op het

*'Te paard door de prachtige bergen van Petra,
door langzaam veranderende landschappen
naar de beroemde Wadi Rum-woestijn...'*

paard (camera, water, zonnebrandcreme, ...). Alle dekjes zijn hiervoor voorzien van kleine zadeltassen.
Rond 10.00 uur vertrekken jullie voor een 4 daagse tocht van Petra naar Wadi Rum. Wij wensen jullie veel plezier!
Het tempo van de rit wordt bepaald door de ervaring van de groep en uiteraard ook door het gebied waar we door rijden. De eerste dag rijden we door de bergen waar de paden bezaaid liggen met stenen en zal er dus meestal gestapt worden. Zo hebben jullie rustig de tijd om te wennen aan de paarden en te genieten van de prachtige omgeving. Rond het middaguur wordt er gestopt voor de lunch. Na een rustpauze voor jullie en de paarden gaat de tocht weer verder door de bergen en het dorpje Rajef. In de late namiddag wordt het kamp voor de eerste nacht onder de sterren opgezet.

Wanneer jullie aankomen staat het water voor de paarden reeds klaar, jullie zadelen je paard af en leggen zadel en hoofdstel buiten bereik van de paarden weg.

Elk paard krijgt z'n plaatsje voor de nacht en nadat jullie je vierbenige reisgenoten hun welverdiende voerzak hebben omgehangen kunnen jullie genieten van een heerlijk kopje thee. Na het diner en wat napraten bij het kampvuur zijn jullie vast toe aan een goede nachtrust. Overnachting in tenten in de buurt van Rajef.

Dag 5:

In de ochtend zorgt jullie begeleider voor het ontbijt van de paarden, de vroege vogels onder jullie mogen hier uiteraard bij helpen. Rond 8 uur wordt jullie ontbijt opgediend, met eieren, kaas, jam, honing, olijfolie & "Zaater" (een mix van gemalen kruiden en sesamzaadjes), thee en koffie.

Na het ontbijt zetten jullie je bagage bij de volge jeep en jullie borstelen en zadelen de paarden zodat we ten laatste om 9.30 uur weer verder kunnen trekken.

We rijden door een gebied waar nog vele bedoeïnen leven dus de kans dat jullie hun typische tenten zien of dat jullie hen met hun geiten en schapen door de bergen zien trekken is zeer groot. Na een paar uur in het zadel is het weer tijd voor de lunch en een rustpauze.

In de loop van deze dag wordt het terrein vlakker en kan het tempo verhoogd worden. In de late namiddag steken we vlakbij het dorp Humayma met de paarden aan de hand de snelweg over. We zijn nu aangekomen in het noordelijke gedeelte van

Wadi Rum.

Overnachting onder miljoenen sterren in de woestijn.

Dag 6:

Jullie zijn helemaal gewend aan jullie vierbenige reisgenoten en hier zijn uitstekende zandwegen dus kan er heerlijk en relaxed gedraafd en gegaloppeerd worden. Genietend van het uitzicht, de grillige rotsformaties, de duinen en de ontelbare kleuren van het zand rijden we door het landschap van "Laurence of Arabia".

Dag 7:

Na het ontbijt rijden we door uitgestrekte valleien in de richting van het bedouinendorp Disi, waar irrigatiesystemen het landschap groen houden. In de vroege namiddag komen jullie aan bij Disi waar jullie afscheid nemen van de paarden en van het lokale team dat jullie al deze dagen verwend heeft.

Na de lunch in het Oasis Desert Camp worden jullie naar

'al rijdend door het landschap van "Laurence of Arabia"...'

Aqaba aan de Rode Zee gebracht waar jullie heerlijk kunnen zwemmen, snorkelen of shoppen.

Dag 8:

Vrije dag in Aqaba.

Dag 9: Na het ontbijt vertrekt de transfer om 07.45 uur van jullie hotel naar de luchthaven in Aqaba. Jullie hebben een extra vlucht geboekt in Nederland van Aqaba naar Amman. Vanuit Amman vliegen jullie dan verder naar Amsterdam.

Meer informatie en prijsindicatie kun je vinden op www.avsweb.nl

Een maand lang zijn de vijf Nederlandse endurance amazones, hun grooms en staf, in het 12.000 km van ons land verwijderde Maleisië als vorsten behandeld.

WK ENDURANCE IN MALEISIË

Door Henk Oudsveld

Dat de paarden uit Noord- en West Europa niet wisten te finishen doet geen afbreuk aan het onvergetelijk goed georganiseerde Wereld Kampioenschap Endurance. Landen die wel goed wisten te eindigen waren de Verenigde Arabische Emiraten, Qatar en Bahrein. Landen die een vergelijkbaar klimaat (een temperatuur van meer dan 35 graden en een luchtvochtigheid van 98%) hebben. De Spaanse winnares en haar Arabisch Volbloed verdienen alle lof.

De landingsbaan op het vliegveld van Terengganu was nog net op tijd speciaal voor de komst van zo'n 150 paarden uit de hele wereld verlengd. De ruiters werden enige uren voor de landing van de paarden uit de hotels opgehaald om zelf getuige te kunnen zijn van de aankomst van de speciale Boeing 747. Zij mochten zelfs op de landingsbaan staan. Ook Donna Oudshoorn uit Streefkerk mocht haar topper Karrimh zelf uit het vliegtuig halen en nog voordat bekend was in welke tot stal omgebouwde container haar paard zat, liet Karrimh door een luid gehinnik, als een reactie op Donna's uitroep "Karrimh", weten waar hij was. De tranen lopen dan over je wangen. Vervolgens in opvallende paardentrailers van de sultan en onder begeleiding van politieauto's met zwaailicht door de hele regio in optocht naar de stallen.

Een openingsceremonie in een gloednieuwe "Arena" met 50.000 dolenthousiaste toeschouwers. Waar maak je dat in de endurancesport mee? Een avondvullend programma met veel Maleisische zangers en zangeressen. Een wervelende show van dansers in traditionele kleding, een lasershow en een ongekend optreden van Lorenzo, een Fransman die met zes paarden tegelijk over hindernissen springt. Natuurlijk werd het hoogtepunt gevormd door de binnenkomst van de landenteams. Nederland was tot en met de schoenen in het oranje en Donna was uitverkoren om de Nederlandse vlag te dragen, Lisette van Drunen het landenbord. Janet Lam, Yvonne v.d. Velde en Anita Lamsma droegen boeketten bloemen. Na de rechtstreekse TV-

uitzending in Maleisië werd de groep daarna overal herkend en aangesproken, zij hadden kennelijk indruk gemaakt. Als afsluiting een zeer indrukwekkend vuurwerk, waarbij je soms dacht, dat het

De WK Endurance is over twee jaar onderdeel van de Wereldruiterspelen. Tijdens dit evenement wordt ook een grootse tentoonstelling georganiseerd over de geschiedenis van het Arabisch Volbloed en de invloed van het dier op de verspreiding van de Islam en de wereldgeschiedenis. Reden genoeg om vast te gaan sparen voor een reis richting USA! (Red.)

stadion het niet zou houden. De dagelijkse trainingsritten door de jungle en over het strand kende ontmoetingen met apen en slangen, maar zelfs daaraan raak je gewend.

Vrijwel iedere avond een bijzonder diner en uiteraard waren daar regelmatig de koning en zijn gevolg en talloze sultans, en ministers, aanwezig. Met hen kon er ook gewoon in het Engels gesproken worden en je voelde je door de behandeling haast één van hen. De Nederlandse Ambassadeur in Maleisië was speciaal voor een lunch met de ruiters vanuit Kuala Lumpur overgekomen en bijna 2 uur kon met hem van gedachten worden gewisseld. Het team is overladen met presentjes zoals batik en houtsnijwerk en na de afsluiting kregen de ruiters een persoonlijk geschenk van de Koning mee. Maleisië heeft zijn visitekaart afgegeven en het wachten is nu nog op het opnemen van de endurance als Olympische sport. In de tussentijd doen ruiters en grooms hun best weer te wennen aan een normale levenswijze in Nederland en aan iets andere weersomstandigheden. Die omschakeling verloopt nog niet zo snel. Over 2 jaar is het WK Endurance in Kentucky.

Begin november werd in Maleisië het WK Endurance gehouden. Het was goed dat Nederland op het WK aanwezig was en het was waarschijnlijk een onvergetelijke ervaring voor iedereen die er was.

HANS SCHÖRN FOKT WERELDKAMPIOEN ENDURANCE

Door Jannet van Wijk

Voor Nederland deden er vijf deelnemers mee:

- Lisette van Druenen met Escapade II, ruin, *1992
AV x Cheval de Selle
 - Janet Lam met Bugainvillia, merrie, *1996 Akhal Teke
 - Anita Lamsma en Layla ara Francina, merrie, *1989, AVS (v. Marsh)
 - Donna Oudshoorn met Karringh, ruin, 1994, NRPS (v. Krimh)
 - Yvonne v.d. Velde met Joy Escobar, ruin, *1998, AVS (v. Kais)
- Sportief was er helaas geen resultaat. Geen van de Nederlandse combinaties haalde de finish van de extreem zware wedstrijd over 160 kilometer. Het was in Maleisië erg warm in combinatie met een zeer hoge luchtvochtigheid, waarbij het tijdens de wedstrijd nog keihard regende en onweerde. Er werd gedurende de nacht gereden om het branden van de zon te vermijden.

Het thuisfront leefde intens mee via internet waar rechtstreeks filmverslag te volgen was. De beelden waren donker en leken vaak op waterverfschilderijen, soms als er geen beeld was, keek je op andere sites voor informatie.

Het was heel spannend toen Lisette, onze laatste troef in de strijd, vol in beeld in de vetgate kwam bij 135 kilometer. Ongeveer tegelijkertijd kwam de winnares over de finish. Het was een klein Arabiertje genaamd Nobby met de Spaanse Maria

Nobby over de finish

(Shaklainhoa x Lattifah) fokte waarmee ik in juni van dit jaar Nederlands Kampioen werd.

Toch een oranje randje aan het wereldkampioenschap en dat terwijl wij in Nederland helemaal geen endurance traditie hebben. Nobby is ook helemaal niet "endurance gefokt". Hij is van Prophecy EF uit Nocturne.

Omdat Hans momenteel geen paarden meer heeft, was hij zich van geen "kwaad" bewust, dus schreef ik hem de volgende ochtend een mail om het grote nieuws te vertellen. Ik hoef Arabierenfokkers niet uit leggen hoe blij en verheugd hij was om het nieuws te horen. Hij is zo trots als een pauw. (Voor degene die Hans kennen: hij had daar zelf een fijnere uitdrukking voor maar die kan ik hier

niet herhalen). Ik heb hem gevraagd wat hij zich herinnerde van Nobby en hoe hij tot dit fokproduct is gekomen.

We schrijven begin jaren negentig.

In die tijd waren er nog vooral show-Arabieren, niemand had van 'Franse Arabieren' gehoord. Hans was geïnteresseerd in Russische bloedlijnen. Hij besteedde vele uren aan het bestuderen van bloedlijnen. Hij heeft zelfs van Rob den Hartog Sr. originele Tersk *studbooks* te leen gehad om alles uit te pluizen.

Hij ontdekte Prophecy EF in Amerika bij de Encore Farms en, nadat hij wekenlang had gedubd over de aankoop, importeerde hij Prophecy EF zelf naar Nederland. Het was absoluut geen showpaard, bijna lelijk en klein. Wat voor hem de doorslag gaf was de bloedlijn via Menes (waar hij weg van was) en Pudra de moeder maar vooral ook de manier waarop Prophecy EF zelf in elkaar zat. Hij besloot niet alleen met hem te fokken, maar ook met hem rennen en ging een co-ownership aan met Margreet de Ruiter-Floor, die hem ging trainen voor de baan. Prophecy is later helemaal van Margreet geworden. Hij dekte dat jaar drie van zijn eigen merries met Prophecy EF waaronder de moeder van: Nobby, Nocturne (Nabucco x

Prophecy EF

Nocturne

'Nobby was klein en drammerig, bijna op het irritante af. Maar: hij kon fantastisch bewegen.'

Nayante). Hij had Nocturne als cadeau voor zijn vrouw Anita van Rob den Hartog Sr. gekocht. Wat opviel aan Nocturne, ook niet echt een showpaard, was dat ze erg vlak en hard kon gaan met enorm beenritme.

Omdat Hans vindt dat paarden niet in een stal horen maar dag en nacht het hele jaar door beweging moeten hebben, verhuisde hij zijn paarden naar Frankrijk.

In de Dordogne werd Nobby geboren en heeft zijn eerste

Nobby als veulentje

levensjaren doorgebracht in de vrije natuur. De natuurweide en het heuvelachtige landschap zijn de basis voor de hardheid van zijn fokproducten, volgens Hans Schörn. Wat hij zich van Nobby herinnert is dat hij (net als Latino) klein en drammerig was, bijna op het irritante af. Hij kon fantastisch bewegen.

Hij heeft Nobby uiteindelijk verkocht aan een Fransman. Op zijn 8e is Nobby endurance gaan lopen. Zijn ruiter Bernard Touzard heeft hem opgeleid tot de

160 km. Zijn eerste 160 liep hij in 2006 in Compiègne tijdens de Trophee des Sponsors waarbij hij met een 13e plaats en een gemiddelde snelheid van 16,37 per uur opviel bij de paardenkopers van de emiraten. Hij is toen gekocht door Sheikh Mohammed bin Rashid Al Maktoum, de vice-president van de Verenigde Arabische Emiraten en minister-president en heerser van Dubai.

Hij wordt de laatste twee jaar alleen gereden door Maria Mercedes Alvarez Ponton. Zij is een zeer ervaren internationale professionele ruiter, die samen met haar man Juma voor de familie Maktoum paarden traint in Dubai. Waarschijnlijk rijdt zij dit paard omdat hij klein is en wat "ruiterkunst" behoeft. Zij vindt hem "simply the best". Op het WK in Maleisië behaalde hij ook nog de prijs voor de beste conditie op de dag na de wedstrijd.

Voor mij is Hans Schörn de FOKKER VAN HET JAAR 2008 met dit jaar een Wereld- en een Nederlands kampioen endurance. Ik hoop dat het AVS hem als jarenlang lid in het zonnetje wil zetten.

Wat een succes voor het AVS! Dankzij de tomeloze inzet van Ine en Pieter Stoop zijn het geslaagde dagen geworden. Op Paard en Koets waren de meeste paardenrassen vertegenwoordigd met een stand en/of show gedurende drie drukke dagen.

PAARD&KOETS 2008

Door Marianne Dijkman

Op zaterdag mocht Poker als vertegenwoordiger van het ras meewerken aan een clinic van Karel de Lange. De Lange, oprichter van het EASP en voorstander van meer Arabisch bloed in de sportpony- en paardenfokkerij, geeft clinics waarbij hij uitlegt en laat zien wat de relatie is tussen de bouw van een paard en de beweging. Poker is een goed voorbeeld van typisch Arabische bouw en beweging, hetgeen uitgebreid werd besproken. Op zondag mocht het AVS Arabische paarden laten zien. Pieter had bedacht het publiek erbij te betrekken en wel in de vorm van een keuring. Helen Hennekes-van Nes was jurylid en er waren vier hengsten aangetrokken om te kunnen beoordelen. Dat waren in alfabetische volgorde Durango, Flaxman's Rabdan, Papillon en Riki's Shabri. Nadat Helen gekeurd en de paarden besproken had, mocht het publiek de ring in om bij het paard van zijn of haar keuze gaan staan. Bij het paard kreeg men een kaartje waarmee men kon meedoen aan de verloting van tien abonnementen op het Magazine. Het publiek was enthousiast en heeft in grote getale de kaartjes ingeleverd. De trekking moet nog volgen.

Deze keuring werd twee keer opgevoerd en beide keren werd Riki's Shabri – voorgebracht door Chris van Schalkwijk - de publiekslieveling. Erg leuk voor Annelieke Stoop en eigenaar Ron Poolen. Als klap op de vuurpijl kreeg de stand van het AVS

de 1ste prijs. Zeer verdiend omdat de aankleding fantastisch was, zelfs met een dames- en een herenpaspop in Arabisch kostuum. Er was ook veel belangstelling voor deze stand, maar jammer genoeg waren er niet veel leden van het AVS.

Tevens werd in dit weekend een enquête gehouden, samengesteld door mw. Van der Meulen en het bestuur. Deze werd door honderden belangstellenden ingevuld. Het doel van de enquête is om te meten hoe de bezoekers tegen het Arabisch Volbloedras aankijken, middels het invullen van 14 vragen, zodat wij ons een beeld kunnen vormen en eventueel acties op kunnen laten volgen. Ik hoop dat wij volgend jaar weer kunnen deelnemen en dat meer leden aanwezig zijn om het Arabisch Volbloed te promoten.

Ook dit jaar, wederom eind september, werd het FNW Nederlands Kampioenschap Westernrijden georganiseerd. Met uiteraard een DAWRA NK! Prachtige Arabische Volbloeds kwamen weer aan de start in deze *Dutch Arabian Western Riding Association*-rubrieken, maar ook in de WRAN (voor alle rassen) rubrieken. Gestart kon worden in de hoogste klasse L1 of L2.

DAWRA NEDERLANDS KAMPIOENSCHAP

Foto's Frans Suitela

Vanaf dinsdag 23 september waren al een hoop DAWRA ruiters actief met de voorbereidingen in Mariënheem, aangezien op de daaropvolgende dag de voorrondes van het WRAN NK verreden zouden

verbaasd reageren. Angela van Duyvenbode reed Penthor naar een 6e en 9e plaatsing. Gelukkig waren ze wel weer wat eensgezind tijdens de WRAN Trail L2 finale, hier scoorde Anja de eerste Arabische Medaille van dit NK: Brons! Angela met Penthor behaalde hierin een mooie 9e en 10e plaats. In de Trail L1 finale maakte Paulette helaas een fout, maar toch behoorden zij bij de beste zeven van Nederland!

Vervolgens waren er ook nog finales *Western Riding*, altijd een prachtig onderdeel waar ons geliefde Arabisch Volbloed paard ook erg bedreven in is. Het maken van vloeiende changementen gaat de Arabier in basis vaak gemakkelijker af dan een Quarter horse. Het onderdeel ziet er wel ingewikkeld uit, het uittellen van de plek van je changementen, je rechte lijnen en het vloeiende geheel wat je moet zien te rijden: echt een onderdeel waar je een kick van krijgt! Twee DAWRA amazones deden hier aan mee, in de

worden. Altijd weer een spannende dag, ook voor de supporters, want we zien natuurlijk graag onze Arabieren door naar de finale!

Deze voorrondes en de *Painthorse* show op donderdag en vrijdag, werden gejureerd door een Amerikaanse jury en George Maschalani (Duitsland). Positief, de laatstgenoemde heeft zelf ook Arabieren getraind/geshowd. Als jury waren ze ook erg prettig in de omgang, een heel verschil met de twee Duitse juryleden die in het weekend kwamen jureren. Stug, onnavolgbaar. Jammer. Je bouwt toch in een week wat op met elkaar en leert ook een beetje wat de jury graag ziet, zodat je daar je presentatie op aanpast. Deze kans was er nu niet. De voorrondes waren voor praktisch alle DAWRA leden die hier moesten rijden een succes: Anja Diephout, Angela van Duyvenbode, Paulette Zorn en Krista Sterrenburg zaten keurig in de finale. Zij konden zich nu gaan voorbereiden op de finales en DAWRA klassen in het weekend.

De finale *Western Horsemanship* L1 kende een aardige proef en geduchte tegenstanders! Paulette wist zich als 8e en 9e te plaatsen met Rhodos HT. Krista kreeg te maken met een Scorpio die tijdens het railwork ongans schrok van een deur die naast de bakrand keihard werd dichtgeslagen. Hij raakte hierdoor behoorlijk in paniek. Spijtig, heel het weekend bleef hij hier wat last van houden. Dat de Duitse juryleden onnavolgbaar waren, bleek ook wel uit de plaatsing in de *Western Horsemanship* L2 finale. Anja Diephout plaatste zich met Nepass bij de ene jury als 2e.... de volgende zette haar op de tiende plaats! Onbegrijpelijk, ook het publiek hoorde je

L1 finale nam Krista met haar Scorpio het zilver mee naar huis, Angela wist Penthor in de L2 finale naar een prachtige bronzen medaille te rijden!

DAWRA NK
Eindelijk was het tijd voor de klassen van het DAWRA NK! Er waren behoorlijk wat supporters speciaal voor de Arabier gekomen. Extra meegenomen was de hoeveelheid publiek die op een zondag toch al veelvuldig aanwezig is: nog meer mensen die konden genieten van die fraaie Arabische Volbloeds met dito fraaie *cowgirls* op een rug: wat zag iedere combinatie er weer schitterend uit!

Never a dull moment..... werd ook erg duidelijk tijdens het eerste DAWRA onderdeel: *Hunter under Saddle*. Drie combinaties in de ring - Peggy de Kraa en Zygota, Patricia Bolleboom weer terug met haar Amal-Casimir en Krista met Scorpio - kregen de schrik van hun leven toen mensen van de organisatie besloten de vuilnisbakken te legen die aan de bakrand stonden! Schuddende plastic zakken, gerammel: genoeg om ook 'de woeste Arabier' te laten ontwaken in onze, anders zo enorm relaxte westernuitvoering van een Arabisch Volbloed. Nu rijd je 'Hunter under Saddle' toch al in een hoger tempo dan de andere westernonderdelen - maar hier lag het tempo toch echt veel te hoog. Gelukkig kregen de dames de paarden wel

gekalmeerd en goed in de hand, maar het bleef een hete strijd. Nederlands Kampioen DAWRA Hunter under Saddle werd Zygota, gereden door Peggy de Kraa.

In de DAWRA Trail was het brons voor Anja Diephout en Nepass; zilver voor Paulette met Rhodos HT en Nederlands Kampioen werd Angela van Duyvenbode met Penthor. Erg mooi gebaar van alle DAWRA ruiters was dat men tijdens het Wilhelmus keurig in een *line up* richting de Nederlands Kampioene gingen staan - zo werd het echt een feest MET elkaar! Dit viel ook de rest van westernrijdend Nederland erg op, heel positief dus!

Western Pleasure van de DAWRA werd overtuigend gewonnen door Scorpio met Krista Sterrenburg, hij liet weer zien erg goed in vorm te zijn! Het zilver was hier voor de nog jonge maar veelbelovende Zygota met Peggy de Kraa en het brons werd gewonnen door Angela van Duyvenbode en Penthor. De uitslag van de DAWRA *Western Horsemanship* leek hier wel een beetje op, Nederlands Kampioen Scorpio & Krista, zilver voor Nepass, gereden door Anja en brons voor Angela & Penthor.

De DAWRA *Reining* zorgde nog voor heel wat spektakel. Paulette had bijgeschreven voor de *reining*, om er voor te zorgen dat er in ieder geval een Nederlands Kampioenstitel te verdienen was (minimaal 3 starts in een rubriek). Dus mocht ze als eerste aan start.... maakte de jury de fout om haar in het verkeerde level te jureren! Onduidelijkheid, overleg, geharrewar: ze waren er goed lang druk mee. Uiteindelijk werd het onderdeel 'opnieuw' gestart. Nancy Groenenboom en Sylvia Pardijs reden nu eerst hun pattern, vervolgens mocht Paulette nogmaals aan de start verschijnen met haar Rhodos HT: zij reden met zoveel lol en veel gas erop door de bak heen, uiteindelijk stonden ze zelfs bij een jurylid op de eerste plaats! Spannend dus de einduitslag, want Nancy was bij het andere jurylid eerste geplaatst... Einduitslag: Nederlands Kampioen Nancy met haar bloedmooie en erg solide merrie Bas Almost June, zilver voor Rhodos HT & Paulette en brons voor Sylvia Pardijs en Leko.

Alle deelnemers aan deze DAWRA rubrieken waren keurig te paard en in show outfit aanwezig voor de uitreiking van de Allround Champion prijzen. Prachtige bekertjes, maar ook erg mooie geborduurde zweetdekens, gesponsord door Westernspul, waren te verdelen.

Jury 1: Allround Champion:
Krista Sterrenburg met
Scorpio

Reserve Allround Champion: Angela van Duyvenbode met Penthor

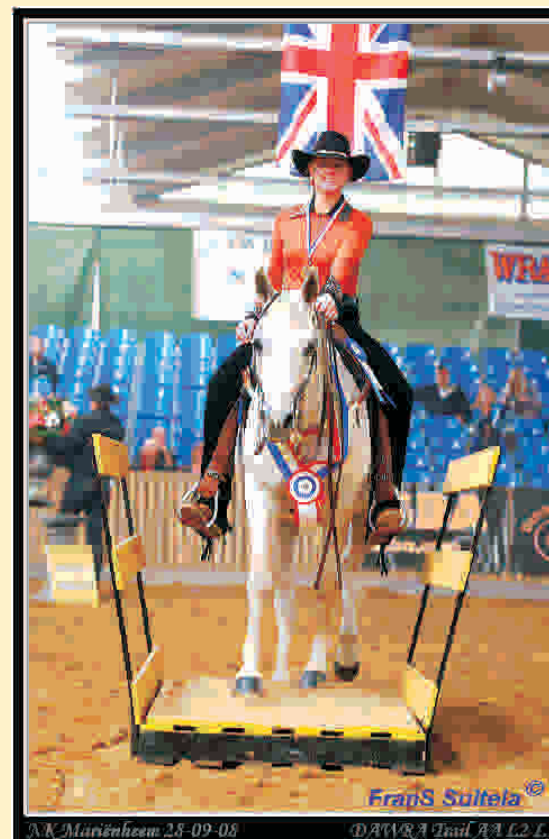
Jury 2:

Allround Champion: Paulette Zorn met Rhodos HT

Reserve Allround Champion: Krista Sterrenburg met Scorio

Ik denk dat we terug kunnen kijken op een geslaagd, maar ook zeer sportief en hartelijk NK!

VULLEN NA BEWERKING FOTO'S

NK Mariënhout 28-09-08

DAW&A Trail AA L2 L

Anders dan voorgaande jaren werd de AVS dressuurcompetitie verreden over alle klassen van het B tm Z2. De eerste wedstrijd werd 13 januari georganiseerd in Didam waar ik met de hengst AR Sivmayall (Sivmen B. x Zolitha (Prins Abdullah))L-II gestart ben. Dit was een goed begin want we wonnen beide proeven met 182 en 201 punten en stonden direct bovenaan in de AVS competitie.

AVS DRESSUURCOMPETITIE AFSLUITER VAN EEN SUCCESVOL JAAR

Door Ilona Bax

Vervolgens werd besloten dat in IJzerlo de overgang naar het M-I gemaakt zou worden en ondanks dat er zeker wel punten van verbetering waren kon ik AR Sivmayall naar een 1e en 2e plek rijden en hadden we onze eerste 2 winstpunten binnen. Deze wedstrijd bracht ons meer succes want we wonnen diezelfde dag ook de rubriek bestgaand rijpaard hengsten/ruinen en de Oostervelds Mazra's prijs in de klasse L-II. Mijn beste proef van dit jaar reed ik zonder meer tijdens hemelvaart op de Kossack Stud. Het was een zonnige maar ook frisse dag en Siv was met het losrijden echt heel erg fijn te rijden! Beide proeven walste hij door de baan en gaf me een waanzinnig gevoel... Twee eerste plaatsen en 3 winstpunten waren het resultaat! De daaropvolgende wedstrijd die mee telde voor de competitie was het Nederlands Kampioenschap, maar helaas was ik te gefocust op winnen. Met teveel druk reed ik de proef binnen en Sivmayall zette me hiervoor op mijn nummer terwijl de jury toekeek, ik was totaal van slag en reed tot twee keer toe

verkeerd. Na deze rit heb ik me even afgezonderd, Sivmayall mijn excuses aangeboden en terug met beide voeten op de grond begon ik aan mijn tweede proef. Deze wonnen we maar uiteraard was dat niet genoeg meer voor het kampioenschap M-I, deze ging welverdiend naar Marijke Slok-Soede met Bibllion.

Sivmayall brengt het beste in mij naar boven, is er altijd als

het erop aan komt en hij dwong me simpelweg weer na te denken over waarom ik deze sport zo graag beoefen... Niet om te winnen maar door mijn liefde voor hem, het Arabische ras en het paard algemeen! Met deze wetenschap ben ik in St.Oedenrode gestart en wist weer twee goede proeven neer te zetten die ons 1e plaatsen opleverden.

Op naar de Arabissimo in Renswoude...

Dit jaar werd voor het eerst het NK voor showpaarden samen met de Arabissimo georganiseerd en ondanks het evenement vlot verlopen was lukte het ons niet te presteren. Sivmayall was erg afgeleid: hormonen speelde op en hij was alleen bezig met de hengsten rondom hem. Hij vergat een beetje dat er nog iemand op zijn rug zat en liep vervolgens zijn eigen versie van de proef. Ondanks deze slechte punten wisten we de eerste positie in de competitie te behouden en vervolgens richtten we ons op de internationale en KNHS wedstrijden die in het verschiet lagen.

Zo reed ik met Sivmayall de zadelrubriek van de Emerald Trophy in Brecht (2e plaats) en Belgische proeven (1e en 2e plaats). In Aken deden we mee aan de All Nations Cup wedstrijd waar we 3 x top 5 reden en ons kwalificeerde voor de kür (6e plaats). het Nederlandse team wist hier tevens de tweede plaats te behalen net achter de Duitsers. Op het EK voor showpaarden won ik met Sivmayall ook nog eens de titel Europees Reserve Kampioen Ridden Class Stallions!

Verder behaalde we tussen het "KWPN geweld" verschillende top 5 plaatsingen en vele winstpunten.

En toen was het moment daar... de laatste wedstrijd van de AVS Dressuurcompetitie werd verreden tijdens het weekend van 29 en 30 november in St.Oedenrode.

De eerste dag werden we beloond met hoge punten namelijk 205 en 204! Maar we waren niet de enige deelnemers die goed scoorde... Annelieke Stoop reed sterk en ook Marijke Slok-Soede

en Marian Leijenhorst waren in vorm. Het bleef dus heel spannend hoe de top 5 van de competitie zich zou gaan vormen. Zaterdag in de namiddag reed ik mee in een interessante clinic over internationale zadelrubrieken waarvoor dank aan mevrouw Modderman. Zij gaf een prima uitleg over harnachement, verzorging en wat er van je verwacht wordt tijdens een dergelijk evenement.

Na een goede overnachting op Camping Dommeldal, waar zowel ruiter als paard niets te klagen, hadden was ik zondag toch wel wat gespannen... het hele jaar hard getraind en aan de leiding gestaan en nu nog maar 2 proeven te gaan om ons definitieve percentage neer te zetten.

De eerste rit heb ik glunderend rondgereden: wat deed hij goed zijn best. Ook over de tweede proef was ik, ondanks wat impulsverlies, zeer zeker tevreden! Toen konden we niets meer doen dan afwachten wat de andere combinaties zouden gaan scoren. Helaas kwam Marian Leijenhorst niet meer aan start want haar RH Pajkovski liep wegens een spontaan opkomende mok niet rad en had zich terug getrokken. Mijn punten kwamen op 206 en 191 dit bracht ons op een totale score van 66,84 % en dit bleek genoeg om Kampioen van de AVS dressuurcompetitie te worden!!!!

Met een brok in mijn keel haalde ik tijdens de prijsuitreiking de gigantische beker en andere prijzen op. Toen ik vervolgens een aantal mensen wilde bedanken, kregen de emoties de overhand en kon ik mijn tranen niet meer bedwingen we hadden GEWONNEN!!!!

Nog geen twee dagen later heb ik me alweer nieuwe doelen voor 2009 opgelegd en hiervoor gaan we na een korte rustperiode weer hard voor trainen...

Met veel plezier kijk ik terug naar dit zeer sportieve en succesvolle jaar en wil iedereen bedanken die dit alles mogelijk gemaakt heeft!

Het wedstrijdjaar 2008 kende minder deelnemers en ook het laatste weekend was niet bezocht zoals gebruikelijk in de voorgaande jaren. De reden is mogelijk gelegen in de tijd van het jaar. Slechte weersvoorspellingen en veel combinaties die niet frequent deelnemen aan KNHS- wedstrijden, zijn uit het wedstrijdritme. Dat is dan ook de voornaamste reden om volgend jaar de laatste wedstrijd te houden in het weekend van 3 en 4 oktober 2009.

TERUGBLIK OP DE LAATSTE DRESSUURWEDSTRIJDEN

Door Pieter Stoop

In St-Oedenrode is met name in de hogere klassen goed gereden en ontliet het niveau van de reguliere wedstrijdruiters elkaar niet veel. Zoals gebruikelijk werden na de laatste gereden wedstrijdproef de competitiewinnaars bekend gemaakt. De uitslagen zijn te vinden op de AVS website en het totaaloverzicht geeft een goed beeld van de competitie en de gereden

wedstrijden per individu.

Tevens werd er in St-Oedenrode wederom een wedstrijd Oosters gekostumeerd gehouden. Gelukkig hadden we weer vier deelnemers. Een jury, bestaande uit 3 personen heeft de uitslag bepaald

De eerste prijs werd gewonnen door Annelieke Stoop met Riky's Shabri met zowel de meeste punten voor de gangen als de meeste punten voor de kleding. De tweede was voor Paula

Alle prijswinnaars bij elkaar!

Prijsuitreiking jeugd

Bohmer met Najim, derde plaats was voor Michelle Heersink met Munus. Als vierde werd gekwalificeerd mevrouw S. van der Veen met AF Thabay. Onderstaand nog een verslag van het jurylid die de kleding heeft beoordeeld.

Oosters gekostumeerd op het Sportweekend St. Oedenrode door Vivian Reisel

Op 29 en 30 november was er traditiegetrouw weer een geweldig sport weekend voor alle Arabische Volbloedpaarden. Een speciaal onderdeel, dat velen graag zien, is het oosters gekostumeerd. Prachtig uitgedoste paarden en even zo mooi aangeklede ruiters. Zo authentiek mogelijk, zoals op de Levant de Bedoeïenen en hun paarden er uit zien, of een Oosters showkostuums, alles kan en alles mag. Samen met twee dressuurjuryleden was het aan mij de eer om het Oosters gekostumeerd te jureren. 50% van het totaal van de punten voor het rijtechnische gedeelte en 50% van de punten voor de kleding en optoming van het paard. De vier ruiters hadden allemaal Oosterse showkostuums aan. Alle vier prachtig om te zien, wat het heel moeilijk maakt om te plaatsen. Waar we dan op letten zijn de kleine details die het verschil maken. Hoofd en haar dat bedekt is, als er met een Engels zadel gereden wordt, dat al dan niet voldoende

gecamoufleerd is en authenticiteit van het hoofdstel. Annelieke Stoop met Riki's Shabri wonnen dit onderdeel, zowel voor het kostuum maar ook naar oordeel van de rijtechnische jury was deze combinatie de beste. Over de outfit kan ik zeggen dat het helemaal af was. Kostuum, dekje, hoofdstel, schoenen, alles pasten bij elkaar. Zadel was niet te zien, het hoofd bedekt, authentieke beugels. Als tweede werd Sanne vd Veen met AF Thabay geplaatst. Thabay droeg een prachtig zelf gemaakt hoofdstel, zeer apart om te zien. De ruiter was ook heel mooi opgetoond in zwart met goud. Belangrijkste opmerking was dat het zadel te zien was. Derde werd Paula Böhmer met Najim en vierde Michelle Heerink met Munus.

Mijn complimenten voor de vele uren creatief werk wat er in alle kostuums en paarden outfits gezeten moet hebben. Tevens dank aan de organisatie voor het organiseren van deze rubriek die steeds minder te zien is op ECAHO geaffilieerde evenementen. Hopelijk komen er volgend jaar nog meer ruiters de rubriek Oosters gekostumeerd willen rijden. Het blijft een speciaal onderdeel voor de ruiter van het Arabische Volbloedpaard!

Riki's Shabri winaar Oosters gekostumeerd

Op zaterdag 27 september vertrokken we al vroeg richting Aken om mee te doen aan de All Nations Cup dressuurwedstrijd. We gingen al een paar jaar naar Aken om naar de show te kijken, maar dit was de eerste keer dat ik zelf mee zou rijden in de dressuur.

Ik had ingeschreven met Riki's Shabri (eigenaar R. Poolen) die ik op de KNHS wedstrijden in de M2 uitbreng. Op zaterdag had ik ingeschreven voor de A-proef en de L-proef op tens, en op zondag voor de L-proef op stang en tens. We trainden hier al weken voor en nu was het eindelijk zover!

SPORT IN AKEN

Door Annelieke Stoop

Foto's E. Stegeman en Fam. Stoop

De proeven in Duitsland zijn anders dan die wij in Nederland gewend zijn. De proeven zijn een stuk korter en in Nederland worden dezelfde oefeningen zowel linksom als rechtsom verreden. Ook wordt er in Duitsland strenger gekeken naar overgangen van bijv. een middendraf naar een arbeidsdraf. In de A-proef zaten er al overgangen van de stap naar de galop en van de galop naar de stap, wat bij onze proeven in Nederland pas vanaf de M2 erin zit. In de L-proef op tens zat een keertwending wat bij ons ook pas in de M2 erin zit. Als oefening op Aken had ik een week van tevoren M2 gestart op een KNHS wedstrijd omdat het op een wedstrijd toch anders is als thuis. Ook zat er in de A-proef een onderdeel wat wij hier in Nederland niet kennen. Dit is 'überstreichen' in galop op de volte bij C. Hierbij is het de bedoeling dat je je handen over de manenkam 'strikt' waarbij het paard in dezelfde houding en tempo moet blijven lopen.

Nog snel Shabri extra schoongemaakt en toen mocht ik als laatste rond half 1 de ring in voor de A-proef. Ik had mijn proef voornamelijk op 'safe' gereden en was zeer tevreden voor de eerste keer Aken. In Nederland krijgen wij punten per onderdeel, in Duitsland geven de juryleden samen een gemiddeld punt over de gehele proef wat meteen na de proef bekend wordt gemaakt. Ook gaf de jury commentaar en tips na de proef. Ik had een score gehaald van 6.5!

Hiermee was ik tweede achter een Duitse, die een score had van 6.7 en omdat ik als laatste was, was dit ook de eindklassering. Pas toen ik in de ring stond met de prijsuitreiking en er werd omgeroepen dat ik tweede was geloofde ik het; we waren de beste Nederlander! Nederland overheerste in de top 5 met de super prestaties van Kelsey den Exter en Aviv-Shakira op de derde plaats met een score van 6.2 en Ilona Bax met AR Sivmayall op de vierde plaats met een score van 6.1.

Marian Leijenhorst en RH Pajkovski

's Middags reden we de L-proef op tens. Ik vond dit een vrij lastige proef door de onderdelen keertvolte in galop 8m (in Nederland is deze 10m) en de eenvoudige wissels vanuit contragalop. Deze wissels komen bij ons pas in het Z voor. Verder vond ik het wel een leuke proef om te rijden omdat alle onderdelen snel achter elkaar komen.

'Nederland overheerste in de top 5'

Omdat ik een goede score had in de A-proef en de grootste zenuwen er nu af waren, durfde ik er nu meer aan te rijden en wat meer risico te nemen. Ik had een heel goed gevoel over de proef en de wissels had ik thuis nog nooit zo goed gereden. Ik had maar liefst een score van 7.0 gehaald waarmee ik tweede stond! Na mij moesten nog een aantal combinaties wat het extra spannend maakte.

We behielden onze tweede plaats achter wederom een Duitse, die een score had van 7.2. Hiermee waren we weer de beste Nederlander! Een aantal andere Nederlanders hadden het ook heel goed gedaan. Vierde werd Ilona Bax met AR Sivmayall met een score van 6.7, achtste werd Karin de Graaf-Wolf met RH Menuchkin met een score van 6.4, tiende werd Kelsey den Exter met Aviv-Shakira met een score van 6.3 en twaalfde werd Amber den Heyer met Wabank met een score van 6.1.

's Avonds zijn we nog even naar de Breeding Evening geweest

Kelsey den Exter met Aviv-Shakira

wat heel gezellig was. We gingen al snel terug naar het hotel aangezien ik zondagochtend al om kwart over 8 de ring in moest voor de L-proef op stang en tens. Ik moest als vierde de ring in en de commentaren die gegeven werden door de jury bij de vorige deelnemers was vooral dat ze de proeven beter voorwaarts gereden wilden zien. Ook in deze proef zat een keertwending en eenvoudige wissels (op de A-C lijn en een wissel vanuit contragalop).

Maar waar ik me het meeste zorgen overmaakte was het rijden op stang en tens. Ik had er thuis wel mee geoefend maar het gevoel wat ik met alleen een tens heb, had ik nog niet met de stang en tens. Ook was dit mijn allereerste wedstrijd ooit met dit bit in. Shabri was met het losrijden lekker voorwaarts waardoor ik er goed aan kon rijden, maar ik voelde de zenuwen door mijn lijf gieren. Shabri had er zin in en dat liet hij merken door hard te hinniken met het groeten. Hierdoor werd ik al een stuk ontspannender.

De proef ging goed tot we in galop aansprongen en ik per ongeluk de stang teugel er iets te hard bijpakte. Shabri gooide zijn hoofd omhoog net voordat we de A-C lijn op moesten rijden voor de eenvoudige wissel op X. Ik heb hem snel tot rust kunnen praten en ben verder gereden met een losse stang teugel. Gelukkig bleef Shabri de rest van de proef heel goed lopen en konden we de proef nog wel goed afmaken.

Al met al was ik zeer tevreden over de proef en trots op Shabri

Ilona Bax en AR Sivmayall

dat hij nog zo braaf en goed meewerkte. We hadden uiteindelijk toch nog een score van 6,4 en stonden op dat moment eerste. Uiteindelijk zakten we terug naar een zesde plaats waar ik zeker tevreden mee ben. Derde werd Kelsey den Exter met Aviv-Shakira met een score van 6,9, vijfde werd Ilona Bax met AR Sivmayall met een score van 6,8 en zevende werd Marian Leijenhorst met RH Pajkovski met een score van 5,9. Na de L-proef stang op tens werd de L-kür op muziek verreden. Om hieraan mee te mogen deelnemen moest je een score halen van minimaal 6,0 in de L-proef stang op tens. Achteraf was het jammer dat ik me hiervoor niet had ingeschreven want ik had de kür wel mogen rijden.

Kelsey den Exter met Aviv-Shakira en Ilona Bax met AR Sivmayall hadden wel ingeschreven voor de kür en hadden zich hiervoor gekwalificeerd. Kelsey behaalde een vierde plaats met 71,50% en Ilona een zesde plaats met 68,50%. Na de kür werd

Annelieke Stoop met Riki's Shabri

de klasse M verreden. Dit is de zwaarste klasse en is te vergelijken met de Z2. Marian Leijenhorst behaalde met RH Pajkovski een tweede plaats met een score van 6,6. Ook zijn er springwedstrijden gehouden waar onze Nederlandse jeugdleden de eer hoog hebben gehouden. In de springwedstrijd 95cm op stijl behaalde Shannon van den Hoogenband met Gipsy H een vijfde plaats en Lois Sluys met Blacksmid GG een zesde plaats. In de springwedstrijd op tijd behaalde Lois Sluys met Blacksmid GG een eerste plaats en behaalde Shannon van den Hoogenband met Gipsy H een tweede plaats. Ook in de springwedstrijd op tijd en 1.05m behaalde Lois Sluys met Blacksmid GG een tweede plaats. De landenwedstrijd is uiteindelijk gewonnen door Duitsland en Nederland is tweede geworden! Derde werd Denemarken en vierde werd België.

Het was een geweldig weekend en ik had niet verwacht dat we alle drie de proeven boven de 6 zouden scoren en dan ook nog met prijzen naar huis zou gaan.

Ik heb ontzettend veel geleerd en genoten maar organisatorisch kunnen de Duitsers nog veel van Nederland leren. Ik hoop er volgend jaar zeker weer bij te kunnen zijn en een bijdrage te kunnen leveren aan de eindstand waarbij we zeker zullen proberen om Duitsland te verslaan!

Nederland als landenteam op de tweede plaats

Wie kent de boekjes niet over de avonturen van Black, de zwarte Arabische hengst, die vele avonturen beleeft op en naast de renbaan, geschreven door Walter Farley. Later zijn enkele avonturen trouwens ook verfilmd. Daar denk je automatisch aan als je op Duindigt aanwezig bent en gaat genieten van de Arabierenrennen.

A DAY AT THE RACES

Door Pieter Stoop en Hanneke Brand

Arabieren vertegenwoordigen passie, emotie en avontuur. Dat was er rijkelijk voorhanden, hier zal ik zo meteen op terug komen.

Arie v.d. Burg, voormalig DARC racing-manager en geestelijk vader van de Derby, geeft uitleg over de gang van zaken.

In een gesprek met de heer van de Burg zijn een paar wetenswaardigheden naar boven gekomen:

- Fokken van ren-Aabieren is gebaseerd op bloedlijnen die zich hebben bewezen in de rensport.
- Bij een veulen wordt vooral gekeken naar een

vlakke voorwaartse beweging tijdens het bewegen.

- Op een leeftijd van twee en een half wordt begonnen met trainen, de eerste wedstrijd wordt verreden op een leeftijd van drie jaar, mits het paard zich kwalificeert.

- Het paard moet gehoorzaam gedrag vertonen en een afstand lopen van 1800 meter in een knappe tijd. Daarna inschrijven en koersen.

- Duindigt is de enige baan in Nederland waar gerend wordt. Wolvega is uitsluitend een drafbaan en Joure, Emmeloord en Eenrum zijn gelegenheidsbanen en tegenwoordig uitsluitend voor de draverij, hoewel er over wordt gesproken om hier ook weer rennen te organiseren.

- De topsnelheid van een draver voor de sulky is ongeveer 53 kilometer per uur, van een ren-Arabier 55 kilometer per uur en van de Engelse Volbloed 63 kilometer per uur.

Tijdens de zonovergoten dag op 14-09-2008 werden twee Arabieren rennen verreden, de eerste ren was de North European Derby.

De tweede was de AVS Futurity Cup, hier waren 7 paarden voor ingeschreven. In deze ren komen paarden aan de start die als tweejarige hebben deelgenomen aan de Futurity Show. De plaatsing op de keuring levert punten op en plaatsing in de koers levert eveneens punten op. Het paard met de meeste punten mag zich Futurity Kampioen noemen en de eigenaar krijgt een mooie beker mee naar huis.

Tijdens het betreden van het heilige gras van Duindigt werd de jockey Inna Mostova uit het zadel gewerkt door Sjacour (Mencour x Sjacoura), gefokt door en in bezit van mevrouw Calis-de Wit.

Het duurde 25 tergende minuten voordat hij werd gevangen. In deze tijd was hij vol energie de baan vanaf alle zijden aan het bekijken en alle slimmeriken op twee benen aan het uilachen. Daarbij werd duidelijk dat deze ren-Arabier tevens over een spectaculair drafmechanisme beschikt.

Uiteindelijk kon er toch gestart worden, niemand dacht dat Sjacour nog even 1800 meter zou kunnen rennen. Echter na het verlaten van de startbox was hij niet meer uit de voorste gelederen weg te duwen en wist in de ren op een fantastische tweede plaats te eindigen en daarmee kreeg hij het publiek dol enthousiast.

Een fantastische prestatie, die zo uit een boek van Walter Farley zou kunnen zijn overgenomen. En eens temeer een bewijs van het prestatievermogen van onze Arabieren. Eerste in deze koers werd trouwens Fouwzia D.A. (Ircalan D.A. x Halinana el Kendal) een fokproduct van Johan Verstreepen, die al jaren fokt via een zorgvuldig opgezet fokprogramma. Steeds vaker tekenen zich klinkende resultaten af voor deze sympathieke Belg, want ook het derde paard kwam uit zijn stal, namelijk Hamdi D.A. (Ircalan D.A. x Serena).

Adams Management North European Derby

Eindelijk was het dan zover. De dag was aangebroken waarop de eerste Noord-Europese Derby voor vierjarige Arabische volbloeds werd gelopen. Een koers waarvoor 32 eigenaren vier jaar geleden hun veulens hadden ingeschreven.

Een concept dat bij de Engelse Volbloeds in Nederland al ruim honderd jaar bestaat (en daarbuiten nog veel langer). Alleen paarden die bij hun geboorte zijn ingeschreven, mogen deelnemen aan die koers.

De eigenaren leggen ieder jaar een bedrag in om het paard ingeschreven te laten. Als er onderweg iets gebeurt, of het paard blijkt toch niet geschikt voor de rensport, blijft het reeds ingelegde geld in de prijzenpot die zo aardig wordt gevuld.

In de winnaarsring v.l.n.r. Pieter Stoop, die namens het AVS de prijzen uitreikte; de heer de Ruiter, voorzitter DARC; de heer Verstreepen, trotse folker, eigenaar en trainer; de vaste verzorgster; jockey van der Troost en de hoofdrolspeelster Fouwzia D.A.

Daarnaast werd deze Derby extra gesponsord door ADAMS MANAGEMENT, een bedrijf van de heer Martin van Klaveren die, evenals zijn twee liefvallige dochters, al jarenlang liefhebber pur sang is van de rensport en vooral de rensport met Arabieren.

Noord-Europese Derby. De naam en opzet waren zorgvuldig gekozen. De Franse fokkerij loopt niet alleen in de endurancesport, maar ook in de rensport ver voor op de andere landen. Waar Fransen meedoen, hebben de andere bloedlijnen

Periander krijgt de eerste North European Derby deken ooit!

dikwijls het nakijken. Daarom was er vanaf de aanvang voor een opzet gekozen waarmee de Fransen buiten de deur werden houden. Dat wil zeggen, de in Frankrijk geboren paarden dan, want inmiddels zijn ook de meeste Nederlandse renpaardenfokkers zich bewust van de noodzaak om Frans bloed te gebruiken in je fokprogramma, wil je aan kop lopen. Oorspronkelijk 32 inschrijvingen, vanuit België, Duitsland, Zweden, Denemarken en Nederland.

Uiteindelijk kwamen er negen paarden, van Belgische en Nederlandse eigenaren, aan de start. De Duitsers en Scandinaviërs zagen in eigen land hun paarden al meermalen verslagen door Nederlandse cracks en durfden niet af te reizen. De prijzenpot, gevuld met inleg, het gewone prijzengeld dat door de renbaan beschikbaar wordt gesteld en de royale sponsoring van Adams Management, bedroeg in totaal

€15.000, waarvoor de helft voor de winnaar.

Periander (Marwan x Poloneze), gefokt en in eigendom van mw. De Ruiter-Floor van Christoffel Arabians, werd fantastisch gereden door de speciaal hiervoor ingevlogen Franse jockey David Boulard. Het grootste deel van de koers lag hij midden in het veld, om met een perfecte timing naar voren te komen. Zijn eigenaresse was zichtbaar ontroerd in de winnaarsring en dat mag!

Als je zorgvuldig je hengst uitkiest bij je merrie, daar vervolgens elf maanden op moet wachten om te zien wat er uitrolt en er dan vervolgens nog vier jaar goed op moet passen, dan is het een waanzinnig moment als je paard als eerste over de streep komt.

White Socks D.A. (Altis del Sol x Kings Court Soud), gefokt door, in eigendom van en getraind door onze zuiderbuur Johan Verstreepen, gaf zich overigens niet gemakkelijk gewonnen. Via Verdi Kossack, (Marwan x Vesna), gefokt door de Kossack Stud en getraind door en in eigendom van Huub Otermans eindigde sterk op de derde plaats.

Nog net in beeld, dhr. de Ruiter; dan Arie v.d. Burg; Martin van Klaveren, sponsor van de Adams Management North European Derby en een zeer gelukkige fokker en eigenaar, Mevr. de Ruiter-Floor.

Dhr. van Klaveren had voor alle deelnemers van deze historische ren bloemen en een mooie fles wijn meegenomen. Hier Chris Standaard en Inge Tichelmans. Zij fokten Sharifa Qameli, trainen haar zelf en Chris reed haar ook in de koers. Dat is pure liefhebberij voor de rensport!

HIPPO

PAARDENVERZEKERING

24 uurs service

Voor geheel Europa!

Uw paard direct verzekerd !
TEL: 0513 63 61 26

www.hippopaardenverzekering.nl
Gratis terugbel service via onze site!

De beste polis voor de beste prijs!

Nu ook vanaf 3,25 % compleet verzekerd!

- Rijtuig/trailer/zadel verzekerd
- Uitvaart verzekering voor uw paard
- W.A. paard voor 16 euro per jaar

**Paardenvrachtauto W.A. mogelijk vanaf
€ 70,- per jaar. Ongeacht gewicht!**

● 100% uitkering bij overlijden, ongeacht de leeftijd.

● De voordelige premies kunnen bij ons per maand

● Bij afkeuring geen verplichte inname van Uw paard.

● Ziektekosten dekking bij elke dierenarts en paardenkliniek

N.D.'s Nitron is het tweede bij ons geboren kind van Dilemma (Aswan x Matritsa). Wij kochten de moeder, op dit moment volgens Rob den Hartog de laatste of tenminste een van de zeer weinige nog veulens producerende Aswan-dochters ter wereld, via de Kossack Stud op de Tersk Holland Sale. Dilemma's moeder Matritsa is een Topol-dochter, een afstamming die garant staat voor goede renprestaties.

FIJNVOETIGE RUS VERSLAAT PELOTON FRANSEN

Door Onno Dopper
Foto Kees Voshol

Dilemma heeft zelf op de renbaan in Rusland zeer goed gepresteerd en is zelfs een aantal jaren recordhoudster op de 1000 mtr. geweest. Toen Dilemma uit Rusland kwam was zij drachtig van Namaz, een Nutria-zoon. Nutria is ook een Topol-dochter, het veulen uit deze combinatie voerde daardoor dubbel Topol bloed.

Het was dan ook niet verrassend dat wij het ongebooren veulen nog op de veiling konden verkopen aan de combinatie Ammerlaan-v.d.Burg, geen onbekenden in de renwereld. Helaas bleek het veulen een klophengst en is hij nooit op de baan gebracht. Het was echter wel een fraai en goed gebouwd veulen, om welke reden we naar vergelijkbaar bloed hebben gezocht om Dilemma opnieuw te dekken. Dit bloed vonden we bij Nikel, ook een Nutria-zoon uit Kumir, waardoor we opnieuw een veulen met dubbel Topol bloed

konden fokken.

Natuurlijk was het ook gemakkelijk geweest om een hengst te zoeken met Frans bloed. Dit staat vaak garant voor goede renprestaties, zeker in combinatie met Russisch bloed, vooral als Aswan hier kort achter zit. Echter, wij willen in de eerste plaats Arabische volbloedpaarden fokken, in onze filosofie zijn dit goed gebouwde paarden met een goed karakter, best onderstel, ruime bewegingen (ook in stap!!!!), die ook nog eens eruit zien als een echte volbloed Arabier. Met het inmengen van Frans bloed verspeel je vrijwel alle hierboven genoemde aandachtspunten, het enige dat erbij gewonnen wordt is snelheid, maar ja, als het alleen om snelheid zou gaan waren we wel Engels Volbloed gaan fokken. Wetende dat Nikel reeds meerdere kinderen heeft gebracht die op de renbaan goed hebben gepresteerd, hebben we het veulen uit deze combinatie, N.D.,s Nitron, als 2-jarige bij Lex Wolffers in training gezet.

TRAININGSSTAL WOLFFERS

Lex Wolffers en zijn partner Irene van Laar runnen een kleinschalige renstal op de Veluwe. Anders dan bij veel andere stallen komen de paarden iedere dag een aantal uur in de weide, ook de hengsten. Dit is minder eenvoudig dan het klinkt want gedurende het renseizoen is stal- en weide-management een constant aandachtspunt. De combinatie van aantal uren weidegang, training en voeding maakt dat een paard juist wel of niet op het goede moment kan pieken.

Het is constant zoeken naar het perfecte rantsoen, dat doen Wolffers en van Laar in overleg met Pavo en dat bevalt prima.

Training bestaat uit diverse onderdelen. De paarden worden getraind op uithoudingsvermogen, souplesse en snelheid. Het is altijd zoeken naar de juiste balans van deze 3 factoren, ieder paard zit anders in elkaar. Er wordt getraind in het bos en op de heide, dit biedt afwisseling en uitdaging. In de ochtend hebben Irene en Nitron wel eens een ongevraagde Edelhertenrace gelopen. Nitron is waarschijnlijk het enige koerspaard dat geen angst voor wilde zwijnen heeft....

Het klinkt misschien wat theatraal maar de essentie van bos- en heidetraing is dat je helemaal een met je paard bent. De rust maakt dat je in ultieme concentratie kunt werken. Hierdoor neem je progressie direct waar.

Lex traint al vanaf de oprichting van de eerste versie van de DARC onze paarden. Wolffers: Wij breken de paarden niet, ze worden duurzaam getraind en krijgen een eerlijke kans om te presteren. Dat betekent niet meteen in de eerste koers, na verloop van tijd zal blijken of een product voldoende potentie heeft om het te gaan maken in de rensport. Zo niet, dan zijn ze nog heel en gezond en geschikt voor andere takken van sport.

Dopper: paarden krijg ik heel terug en minstens zo belangrijk, de dag na terugkeer kun je er een kind mee wegsturen!

N.D.'s Nitron is de eerste uit onze stal die echt succesvol is op de baan, de overwinning in de herfstprijs kwam na een 2e plaats in het Nederlands kampioenschap 3-jarige paarden, een 4e plaats in de Futuritycup en een misschien niet zo aansprekende, maar wel veelzeggende 7e plaats in de Abu Dhabi Hydra Championship, groep 3 ren!

Hij werd alle keren gereden door Pauline v.d. Burg, een amatrice waarmee het erg goed klikt. De overwinning in de Herfstprijs reed ze hem met een overgewicht van 2 kg., de 2e plaats in het Nederlands Kampioenschap met 1 ½ kg. teveel. Nitron staat ingeschreven voor de North European Derby in 2009 en we hebben deze jockey nu reeds vastgelegd voor deze koers.

Natuurlijk zal hij in de toekomst meerdere malen verslagen worden door paarden die wel uitsluitend op renprestaties gefokt zijn, echter voor ons heeft hij bewezen dat het nog steeds mogelijk is een Arabisch volbloed te fokken die voldoet aan onze eisen, vooraan kan lopen op een show en ook goed presteert op de renbaan.

Op dit moment staat er een zeer fraai merrieveulen naast Dilemma, N.D.'s Ditah van vader Tabak.

Tabak is de volle broer van Tibet, een van de best presterende Russische paarden op de renbaan. Ook dit paard zullen we hoogstwaarschijnlijk op de baan gaan testen. We kunnen een snel paard niet leren mooi zijn maar,..... we kunnen dus een mooi paard wel leren hardlopen!

'Onze ideeën over prestatiefokkerij en Arabische Volbloeds'

Moeder Moon's Mardischa werd door ons als veulen van drie maanden oud aangekocht, zij was het enige merrieveulen van de eerste jaargang kinderen van Markema (Marsianin x Takema). Deze hengst was als 5-jarige geïmporteerd uit Amerika, en wij waren zeer van hem onder de indruk. Helaas bleek deze hengst een eindproduct, bij vrijwel geen van zijn kinderen heeft hij verbeteringen op de moeder gegeven.

Gezien de imponerende renresultaten van Markema in Amerika wilden wij ook deze merrie kruisen met een bewezen goed presterende hengst, zonder in te leveren op de andere door ons belangrijk geachte punten. Prophecy EF (Menes x Pudra) een volle broer van Balaton, heeft in zijn (korte) rencarrière alles gewonnen wat er te winnen was. Destijds werden de keuringsverslagen van nieuw te keuren hengsten volledig gepubliceerd, waarbij bij vrijwel alle hengsten een weergave van de negatieve punten de overhand hadden. Prophecy was hierop een aangename uitzondering: in zijn keuringsrapport was niets negatiefs te vinden.

Het eerste veulen, N.D.'s Mardonja, leek in type niets op een renpaard, maar had wel het goede karakter. Helaas kreeg zij als jaarling een ernstig ongeval, wat haar een groeiachterstand van bijna 9 maanden op haarleeftijdsgenoten opleverde; wij besloten dat zij niet naar de renbaan zou gaan. Omdat de combinatie wel goed geslaagd was hebben we deze gelijk herhaald. Het tweede merrieveulen was N.D.'s Marlayla, zij leek in type en bouw niets op haar volle zus, in karakter des te meer. Zij ging wel naar de renbaan en leek na de 1e start een gouden loopbaan tegemoet te gaan.

Helaas was ze niet cool in het hoofd en na twee seizoenen proberen besloten we haar niet meer te laten starten en te verkopen. De huidige eigenaresse heeft haar 1 ½ jaar geleden aangekocht met de bedoeling de endurance-sport in te gaan.

Zij had zelf ook nog geen enkele ervaring in deze sport, dus de combinatie moest vanaf nul beginnen.

In deze sport is het in het begin al heel goed als je de eerste 2 a 3 wedstrijden voltooid en niet gediskwalificeerd wordt. N.D.'s Marlayla werd in haar eerste 40 km-wedstrijd tweede en in haar tweede 40 km-wedstrijd eerste. Dit jaar won ze haar eerste 60km-wedstrijd met een extra prijs voor de beste conditie.

Aandacht voor conformatie, beweging, een goed onderstel en karakter blijkt te werken en kan bij combineren van de juiste lijnen ook nog steeds een paard opleveren met een goed Arabisch type. De uitstekende endurance-resultaten van deze merrie staan niet op zich; lees elders in het blad het verhaal over Nobby, de door Hans Schorner gefokte wereldkampioen, eveneens een kind van Prophecy EF.

DE MAN ACHTER NAKOERSEN.NL

Kees Voshol, 43 jaar, geboren en getogen in Den Haag, kan zich een leven zonder koersen niet voorstellen. Zijn vroegste herinneringen als peuter spelen zich al af 'op de koers'. In het dagelijks leven is Kees Hoofd Beveiliger bij Securitas en verantwoordelijk voor een team van zes mensen. Naast zijn werk gaat vrijwel alle tijd op aan de paarden. Niet zoals bij velen van ons, met paarden op stal, maar aan het bijhouden van alle resultaten van dravers en renpaarden in binnen- en buitenland op de website Nakoersen. En er gaat behoorlijk wat tijd inzitten. Zoon Mitchel is evenzo besmet het paardenvirus: hij is de fotograaf van de vele, kwalitatief zeer goede foto's die de liefhebbers op Nakoersen terugvinden. Pas vijftien jaar, weet hij nu al wat hij wil worden: pikeur. Na schooltijd is hij vaak terug te vinden in de stallen van de bekende draverstrainer Rob van Toor. Nakoersen bestaat inmiddels vijf jaar. Dat de site in een behoefte voorziet, blijkt uit het dagelijkse bezoekersaantal, zo'n 3300. Sinds de website in de lucht kwam, werd hij bezocht door bijna twee miljoen bezoekers. Het idee ontstond tijdens het napraten over de koers, onder het genot van een borrel. Napraten, nakaarten, naborrelen, Nakoersen. De naam werd in tien minuten tijd bedacht en de website was niet veel later een feit. Opgericht in samenwerking met goede vriend Jeroen van de Graaf, moest de laatste echter wegens tijdgebrek afhaken. Zijn plek werd ingenomen door Robin Ganzinotti. Kees en Robin zijn de drijvende kracht en maken het, ondersteund door enkele medewerkers, tot een interessante site.

Kees Voshol is zelf een grote draversliefhebber, hij was onder andere mede-eigenaar van bekende dravers als Rita Dee, Orta Luce (onder andere winnaar van de bekende "Vierenhalve kilometer van Alkmaar") en thans is de hoop gevestigd op een tweejarige, Zaletta Boko.

Ondanks dat zijn voorkeur uitgaat naar de draf sport, is er ook genoeg informatie voor de renliefhebbers op zijn site te vinden. Dat is ongetwijfeld te danken aan de invloed van wijlen zijn oom Cees van der Harst, die in de jaren zeventig een grote renstal had. Bekende namen uit die tijd: Tivoli, King's Eagle en Derbywinnaar 1977 Zilverster.

Al met al is koersend Nederland blij met deze mensen die dagelijks met veel energie en enthousiasme een hoop gegevens verzamelen en verwerken, zodat wij met voldoende voorkennis aan het spel kunnen deelnemen.

Inmiddels heeft Kees zelfs een tweede site in de lucht, www.trottersforsale.com, maar ik vermoed dat deze aan de Arabierenliefhebbers niet besteed zal zijn.

Kijk voor meer informatie over de rensport op www.Nakoersen.nl

Renbaan Duindigt, Neerlands' enige koersbaan waar zowel met dravers als galoppeurs gekoerst wordt, bestond in 2007 honderd jaar. Zolang wordt er dus al met Engelse Volbloeds om het hardst gegaloppeerd. Overigens niet alleen met Volbloeds, in de jaren zeventig werd er ook met halfbloeds gekoerst, dat wil zeggen, alles wat niet Engelse Volbloed was.

DUTCH ARABIAN RACING CLUB BESTAAT 25 JAAR

Door Hanneke Brand

Rond diezelfde tijd begon het bloed te kriebelen bij Arabierenliefhebbers om ook voor hun paarden wedstrijden uit te schrijven waarbij snelheid het enige criterium was. Dat wat overigens niets nieuws, want in Tersk (Georgië) en in Polen, toen

'AGAR'S HABI ZET TRADITIE VOORT'

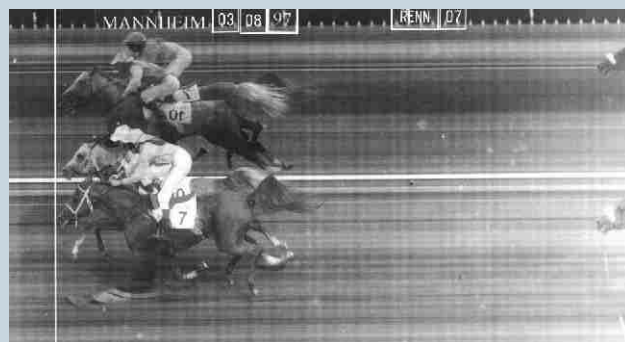
Kopte De Paardenkrant op 11 juni 1994. Het betrof hier de uitslag van de Internationale Arabisch Volbloed Ren over 2000 meter op Freudenau in Wenen. In '88 en '89 had Arie van der Burg hier de trofee weggekaapt met Rachanie, in '93 zorgde Agar's Macho (gefokt door familie vd Burg, in eigendom van Bianca van der Harst) voor de overwinning en in '94 dus Agar's Habi. Alle paarden van Arie van der Burg werden getraind door Margje van de Starre, die overigens in '89 ook de tweede en derde plek bezette met Nuzada, respectievelijk Dynastie. Terug naar 1994. De inmiddels bekende reis naar de Oostenrijkse hoofdstad bedroeg 1200 km en de weersomstandigheden waren zeer wisselend. Van de elf ingeschreven paarden waren er vijf Nederlands, twee Duits en twee uit het gastland. De voor Oostenrijk uitkomende Pan (Vatican x Polemica) was overigens een fokproduct van de Kossack Stud. Naast de latere winnaar Agar's Habi deden voor Nederlandse eigenaren mee: Agar's Shimra, Maree van de Pakop en Idfoe. Amurath Kassan, wel ingeschreven, werd helaas teruggetrokken wegens ziekte van zijn eigenaar/trainer Vivian Bruegel. Agar's Habi werd gereden door Renate van der Kraats. Op de tweede plek eindigde Maree van de Pakop, gereden door een Oostenrijkse jockey. Eigenaren en fokkers Agnes en Arie van der Burg, trainster Margje met toenmalige echtgenoot Jos en jockey van der Kraats genoten uiteraard volop van de huldiging en ereronde voor de tribune, geflankeerd door twee ruiters van de jachtvereniging.

nog onder het Sovjet juk, werden en worden Arabische Volbloeds al op tweejarige leeftijd getest op karakter en hardheid op de renbaan.

Een groepje liefhebbers, waaronder Margje van der Starre, Peter Rehmvrev, Ria Boom, Frans Hen en Edwin Tergau organiseerden rennen in Emmeloord en het Amsterdamse Bos. Iets later kwamen daar Lex Klaver en Lex Wolffers ook bij. Ook werd er wel gereden op Schaesberg en bij de Kossack Stud.

Een van de grote voorvechters voor de rensport was de heer den Hartog Sr. De meeste fokkers zagen wel wat in die nieuwe plannen, het was misschien wel een nieuwe markt voor met name hengstveulens. Vanaf 1979 werd er met een klein groepje ren-enthousiasten onder de vlag van de stichting NDR (Nederlandse Draf- en Rensport) gekoerst op Duindigt. Dit viel toen voor wat het AVS betreft onder de evenementencommissie. Toch nam het op dat moment geen grote vlucht. In 1983 werd de stichting Dutch Arabian Racing Committee opgericht met als doel de rensport met Arabieren nu serieus op de kaart te zetten. Er werd onder leiding van Lex Wolffers getraind en al snel leverde dit klinkende resultaten op in het buitenland.

Familie Oomens, Roosmalen, Giesbers, Moonen, bekende namen in de toenmalige fokkerij, deden enthousiast mee. De Futurity Show werd opgezet op de terreinen van de Kossack Stud. Doel hiervan was de fokkers en eigenaren, die allemaal een winnaar in hun tweejarige zagen, voor te lichten over de confirmatie en het gangwerk zoals dat gewenst was voor een renpaard. Het aantal inschrijvingen was enorm, negentig tot honderd paarden was geen uitzondering. Dat is de laatste jaren wel anders, maar de paarden die nu in de Futurity Show verschijnen zijn doorgaans gefokt voor de (ren)sport en beschikken over de juiste confirmatie en goed beenwerk. Rob den Hartog Sr. was een bezielend boegbeeld en voerde vele onderhandelingen met de NDR, waarna het NDR opnieuw overstag ging en de rensport met Arabische Volbloeds een volwaardig onderdeel werd van het renprogramma. Door de jaren heen is wel enigszins een golfpatroon te ontdekken in het aantal deelnemers en koersende paarden.

Finishfoto Mannheim 1997, Agar's Habi vs Rachid

Rachanie, Schaesberg 1987

serieus mee te doen, gestegen. (Hoewel, naar wat ik heb horen zeggen, trainingsgelden van showtrainers het dubbele bedragen, en daar gaat het alleen maar om bekens en rozetten). Prijzengelden zijn allengs gedaald door falend bestuur van het NDR. De algehele malaise in de Draf- en Rensport is het afgelopen jaar gecumuleerd in speculaties dat Duindigt failliet zou gaan, opgekocht zou worden en er enkele tientallen luxe villa's op het schitterende terrein gebouwd zouden worden. Dit was ook de reden voor de DARC om haar vijftiengigjarig jubileumfeestje maar stillerjes voorbij te laten gaan. Zo onzeker was het of volgend jaar de King of Sports nog wel plaats zou vinden op het terrein dat bijkans grenst aan de achtertuin van de koningin.

In de afgelopen maanden heeft echter een commissie van drie wijze mannen zijn licht laten schijnen en zoals het er nu voorstaat, blijft de renbaan Duindigt bestaan en zullen wij blijven genieten van deze mooie sport. Er is zeer recent een nieuw bestuur bij het NDR gekozen, dat, naar verwachting, het NDR en de renbaan met veel enthousiasme en elan nieuw leven zullen inblazen. Wellicht zullen we dus over een paar jaar met wat meer vlagvertoon ons dertigjarig jubileum vieren.

Dat de sport in Nederland er kwantitatief minder florissant bijstaat zegt overigens niets over de kwaliteit! Net als in de beginjaren, waarbij in een koers in Oostende de eerste tien van de tweeëntwintig deelnemers in Nederlandse handen waren, lopen ook nu Nederlandse paarden in buitenlandse koersen veelvuldig op kop.

Nederlandse successen in het buitenland

Op de dag dat in Nederland onze North European Derby werd gelopen, vond in Stockholm eveneens een grote koers plaats, de Qatar Stockholm Arabian Cup. Deze koers over 2000 meter voor een prijzengeld van 200.000 Zweedse kroon, ofwel bijna 22.000 euro, werd vrijwel volledig gedomineerd door de Nederlanders. Op plaats één en twee respectievelijk Mistral del Sol (Kerbella x Mimi Miel) en Soumaoro (Kesberoy x Svetlana), getraind door Karin van der Bos, die de paarden in gezamenlijk eigendom heeft met Frank Nibbering. Op de derde plaats Pribot (Marwan x Piroga) gefokt door Anita Blankers en in eigendom van mw. de Ruiter-Floor. Op de vierde plaats Sayf (Kesberoy x Solonge) gefokt door Cees Mol en in eigendom van en getraind door Gerard Zoetelief. Op de vijfde plaats Bareur Kossack, inmiddels in Deense handen maar geboren op de Kossack Stud. Enkele weken later kregen de Zweden er opnieuw van langs in de Onsala Arabians International Sprint, een officiële Groep III PA koers. Ditmaal won Pribot, zeer bekwaam gereden door een nog jonge, Braziliaanse jockey Rafael Schistl, gevolgd door Skan Skan (Djebbel x Saklia), nu in Zweeds eigendom maar gefokt

door Anita Blankers – die daarmee dus fokker is van zowel nummer één als nummer twee. Derde was Neiron, (Nougatin x Nevidal) en op de vierde en vijfde plaats respectievelijk A L'Ombre del Sol (Tornado de Syrah x A L'Aube) en Soumaoro, van Karin van der Bos en Frank Nibbering. Ook hier niet onaardig prijzengeld, namelijk 100.000 SEK.

Het seizoen werd voor de Hollanders uitstekend afgesloten met een mooie koers op de schitterende baan van Baden-Baden. Op 26 oktober werd hier de The President of the U.A.E. Sorouh Derby verreden voor een prijzengeld van 15.000 euro. Opnieuw bleek Mistral del Sol oppermachtig. Volgens zijn trotse eigenares en trainer, Karin van der Bos, is dit zijn beste seizoen tot nu toe, maar wordt hij nog steeds sterker. Dus dat belooft wat voor volgend jaar. Op een tweede plek Periander (Marwan x Poloneze). Gefokt door en in nog altijd in eigendom van mw. de Ruiter-Floor, bleek deze vierjarige, volgens zijn jockey nog 'een baby', sterk genoeg om gemakkelijk naar een tweede plaats te lopen. De grote favoriet Jarnin, in eigendom van Sjeik Sh Mansoor bin Zayed Al Nahyan, was 'slechts' derde en ook de vierde, vijfde en zesde plek werden bezet door Nederlands gefokte paarden, namelijk Runaway (Marwan x Gran) en Love Me Tender (Barour de Cardonne x Gran) (International Lucky Stables) en Via Verdi Kossack (Marwan x Vesna). Mw. Kok van Lucky Stables is natuurlijk geen onbekende, eerder fokte zij Robbie (Makzam x Naira), die meer dan 220.000 euro bij elkaar liep in zijn rencarrière; uit dezelfde merrie fokte zij van de hengst Amer 'Bright Light', die in vijf koersen al ruim 67.000 euro verdiende.

Kortom het is niet de kwantiteit die er toe doet, maar de kwaliteit van de paarden. Door de eeuwen heen is gebleken dat de Nederlanders een reislustig volkje is en de eigenaren van goede renpaarden schromen dan ook niet om zich over de grenzen te melden bij de starters. Zo lijkt de traditie die vijftiengig jaar geleden werd ingezet door liefhebbers als Margje van de Starre, Marjo Scholts, Arie van der Burg, Lex Klaver en Lex Wolffers, Pieter Rhemrev, met paarden als Tombent-les-Neiges, Rachanie, Agar's Habi, Agar's Macho en Shereik, zich voort te zetten. Toen werden er overwinningen in het buitenland behaald, en dat gebeurt nu nog steeds. Met gepaste trots kan de DARC vaststellen dat de Nederlandse fokkers van renpaarden hun eigen gang gaan binnen het stamboek, maar het internationaal meer dan uitstekend doen. De paarden staan inmiddels op rust, de eigenaren hebben de tijd om onder genot van een goed glas wijn hun plan de campagne voor het volgende seizoen te trekken en het DARC bestuur twijfelt er niet aan dat de rensport met onze edele viervoeters op internationaal hoog niveau voortgezet kan worden, ook op Duindigt.

Zondag 9 november is mijn grote vriend Shakra clubkampioen Z1 dressuur geworden tussen de grote paarden. De prijzen werden met groot showvertoon uitgereikt.

SHAKRA, 24 JAAR EN CLUBKAMPIOEN Z-DRESSUUR KNHS

Door Marianne de Boer

De rijbak was helemaal donker en toen Shakra binnenkwam werd er een grote spotlight op hem gericht. We zagen niets, maar hij ging in uitgestrekte draf de bak binnen. Hij kreeg zijn deken opgelegd en ik mocht een grote beker in ontvangst nemen. Heel erg leuk allemaal en Shakra vond het weer helemaal fantastisch. Op zijn leeftijd eigenlijk allemaal heel bijzonder, vandaar dat ik als een soort eerbetoon aan hem in de spreekwoordelijke pen kruip om hem eens in het zonnetje te zetten.

Naar Assendelft

Toen Shakra 12 jaar was, kwam ik hem tegen bij Stal Marijnissen in Wijdewormer. Daar had mijn vriendinnetje les en ik ging mee om te kijken. Ik ben daar toen door de stallen gaan dwalen en kwam Shakra tegen in een box. Ik was direct verliefd op hem. Wat vond ik hem mooi! Hij is vanaf die tijd geen seconde meer uit mijn hoofd geweest en wonder boven wonder was zijn toenmalige eigenaar niet meer zo in paarden geïnteresseerd (jongen van 16 die op dat moment meisjes leuker vond dan paarden). Mijn geluk - en een maand later stond hij bij ons op stal in Assendelft. Dit was in 1997 (ik was destijds 14). Ik ben M1 gestart bij de pony's en zijn eerste wedstrijd won hij meteen beide proeven en werd hij als eerste opgesteld als bestgaande rijpony.

Shakra ziek

Toen hij echter het eerste seizoen buiten in de wei mocht, werd hij na een maand kreupel. We zijn overal geweest. Utrecht, Emmeloord, Kraker Schriel en zo nog een aantal. Niemand kon ontdekken waardoor het kwam en alle dure injecties ten spijt: Shakra bleef kreupel. We waren ten einde raad, maar toen lazen we in een blad over fotosynthetische overgevoeligheid. De theorie was dat Shakra waarschijnlijk last had van de vele eiwitten in vers gras wat overslaat op alle witte delen, hetgeen werd bevestigd door onze dierenarts. Hij had ook ooit eens een onderzoek gelezen dat de lever van sommige paarden deze eiwitten niet goed om kunnen zetten en dat dat uiteindelijk zelfs kreupelheid en verbranding op de witte delen kan veroorzaken. Zodoende werd Shakra 'verbannen' van het weiland naar de rijbak en hij werd beter! Hij is sinds die tijd nooit meer kreupel geweest. We zetten hem nu nog wel eens op het land, maar niet meer zo lang en zeker niet elke dag.

Kampioen

In 1999 en 2000 waren we weer helemaal in vorm en in die twee jaren heeft hij bij de pony's bijna alles gewonnen wat er te winnen viel. Hij is Nederlands Z2 kampioen geworden bij de NPC (Nederlandse Pony Club), meerdere keren kampioen bij de AVS en hij is Nederlands Kampioen Bestgaande Rijpony geweest. We hebben vele malen Kür op Muziek gereden. Daar is hij ook

Nederlands Kampioen in geworden. Helaas was hij net te groot om met de EK's mee te mogen doen, want hij had zeker goed gepresteerd. In 2001 hebben we het Rabobank Talentenplan in Delft gewonnen en daardoor hebben we les gekregen van dressuur amazone Ati Spijker. Nog een van de hoogtepunten vond ik het winnen van de M-dressuur in Aken 2003!

Overstap naar paarden

Toen brak in 2001 de tijd aan dat ik 19 werd en de overstap moest maken naar de paarden. Hoewel hij hier goed mee kon komen waren de punten over het algemeen toch minder dan bij de pony's. Omdat ik zelf al lang ben werd het plaatje Shakra/Marianne toch minder en dat valt zeker op tussen de grote paarden. Eigenlijk wilde ik nooit een KWPN'er. Vond ze niet leuk, niet slim en weinig karakter hebben. Deze mening moest ik echter bijstellen toen ik Joni tegen het lijf liep. Een schimmel merrie van Krack C. Van 2002 tot 2006 heb ik haar getraind, maar vrijwel geen wedstrijden gestart. We hebben ons toen heel veel bezig gehouden met het trainen van ren-Arabieren op Duindigt. Een hele leuke, maar zeer tijdrovende bezigheid, waardoor na 3 jaar voor ons de energie op was. Het resulteerde echter wel in een hele volle stal: 1 KWPN'er, 1 NRPS'er en 8 Arabieren. Op dat moment studeerde ik en mijn beide ouders hadden een fulltime baan. Tja, dat wordt dan echt een beetje te veel. We hebben toen moeten besluiten om een aantal paarden te verkopen, waarbij het belangrijkste was dat ze een goed tehuis kregen. We hebben nu nog vijf paarden over (eigenlijk nog steeds veel haha), waaronder Shakra, Djino (Arabische hengst en Z2 dressuur) en mijn KWPN'er. Vanaf begin 2008 ben ik weer volledig met de dressuursport bezig. Met Joni (de KWPN'er) ben ik Z2 gestart en dat gaat erg goed. Ondertussen had Shakra een aantal jaren weinig tot niets

gedaan, maar hij is nog zo vol energie dat ik dacht ik pak hem ook gewoon weer op. Dit resulteerde in het AVS- en het Clubkampioenschap met Shakra in de Z1 (dispensatie; vanwege zijn leeftijd hoefde hij geen Z2 meer te starten) en Joni in de Z2.

Jury's

Door ze beide mee te nemen op wedstrijd werd echter mijn vermoeden dat een aantal jury's liever geen Arabieren in de ring zien wel bevestigd. Shakra loopt super proeven, geen enkele fout, een mooie uitgestrekte draf. Hij zou eigenlijk hele hoge punten moeten halen, maar blijft net boven een winstpunt hangen (als je hem al krijgt). Dan zou je nog kunnen denken dat je gewoon een strenge jury treft, maar niets blijkt minder waar. Mijn KWPN'er: een schimmel en een mooie verschijning, maakt soms meer foutjes dan Shakra. Bij een mindere oefening krijgt Shakra een 4 en Joni een 6 (terwijl ze een klasse hoger start). Je mag blijkbaar met je grote

paard meer fouten maken. Natuurlijk enkele jury's uitgezonderd. Er zijn niet veel ruiters die met zowel een Arabier als een KWPN'er op één dag bij dezelfde jury starten, maar op deze manier kan je heel goed de verschillen aan geven. Ik weet ondertussen wel wat er wel en niet goed gaat. En dat Arabieren dan toch eerste prijzen kunnen winnen of zelfs clubkampioen kunnen worden, zegt eigenlijk dat ze niet alleen de beste zijn, maar eigenlijk dat deze super paarden super proeven hebben neergezet!!! Daarom ben ik ook zo ongelofelijk trots op Shakra. Welk paard van 24 doet dat hem na? Ik hoop dan ook dat hij nog een aantal jaren mee gaat! En zoals het nu gaat blijf ik hem ook de leuke wedstrijden starten. Zo staat er binnenkort weer een Kür op Muziek op het programma. Dat blijft hij het leukste vinden om te doen, er staan dan lekker veel mensen te kijken. Hoe meer mensen en drukte hoe leuker hij het vindt!

Zoals gemeld in het vorige Magazine was er in oktober weer een vergadering van de Ecaho showcommissie.

ECAHONIEUWS

Door Marianne Dijkman

Elk land had de mogelijkheid een laatste commentaar leveren op de Blue Book. Daar is gretig van gebruik gemaakt, met de meest zinnige en natuurlijk ook onzinnige opmerkingen. Ook wij hadden opmerkingen – uiteraard zinnig - waarvan sommige zijn ingewilligd en andere niet.

In deze vergadering zijn o.a. de volgende beslissingen genomen:

- Een paspoort voor voorbrengers in Title en A-shows vanaf 2009 en voor alle Ecaho shows vanaf 2010.
- Veulens worden niet meer toegelaten op internationale shows. Voor de overige shows geldt een minimum leeftijd van een maand en zij moeten aan de voet van de moeder geshowd worden tot 7 maanden. Daarbij is het gebruik van metalen halsters en halsters met ketting verboden. Tevens mogen veulens niet meer geschoren worden.
- De organisatie van een show kiest uit de DC's (Disciplinaire Commissie) een voorzitter. Dit moet ook vermeld worden in de catalogus.
- Rondjes draaien wordt verboden, zowel in de voorring als in de hoofdring. Dit wordt gezien als mishandeling en daarvoor kan onmiddellijk een gele of rode kaart gegeven worden.
- Ook voor het niet opvolgen van instructies van ringmeester, jury

of DC, kan meteen een gele kaart gegeven worden.

- Als een eigenaar zijn paard weigert mee te laten doen aan een dopingtest, dan zal dit gezien worden als het bekennen van schuld en als zodanig behandeld worden.

- Het inentingschema - zoals verplicht bij het deelnemen aan Ecaho shows - wordt aangevuld.

Het voert in dit stuk te ver om alles te vermelden, maar dit zijn de meest belangrijke punten. Natuurlijk is het niet 100% onze keuze, maar meeste stemmen gelden!

Daarnaast was er een subcommissie gevormd die voorstellen moest doen om vast te leggen wanneer iemand een show mag organiseren en op welk niveau. Dit omdat er een aantal slecht georganiseerde shows waren gehouden door mensen die geen ervaring hadden. De voorstellen liggen reeds bij het bestuur van de Ecaho om beoordeeld te worden.

De procedure is nu als volgt: alle beslissingen – zoals afgesproken in de vergadering – worden beoordeeld in de Algemene Ledenvergadering in februari 2009 en bij instemming worden de besluiten van kracht met ingang van het showseizoen 2009.

Vervolgens zullen er natuurlijk weer amendementen worden ingediend en zo blijven we bezig. Niet verwonderlijk met zoveel landen met verschillende culturen!

dopper & partners

Assurantie- en pensioenadviesbureau

*Paarden verzekeren is vakwerk!
Wij zijn vakmensen en ook nog objectief*

- Vertegenwoordiging voor Hippo Zorg en Fairmount
- Ook verzekerd bij permanent verblijf in het buitenland
 - Polisvoorwaarden mogelijk in Duits en Engels
- Paardenfinanciering in combinatie met verzekering

Bel, schrijf of e-mail ons voor gedetailleerde informatie:

Postbus 5441 • 3008 AK ROTTERDAM • Tel. 010-4855802 • Fax 010-4862929 • E-Mail dopperenpartners@tiscali.nl

DE NIEUWE 12 VRAGEN AAN...

Door Annelieke Stoop

1. Kunt u zich even kort voorstellen?

Ik ben Francina Besseling, ik ben 49 jaar en ik ben helemaal dierengek. Ik ben getrouwd met een schat van een man (sponsor) en ik heb twee dochters en twee kleinkinderen. Ik ben samen met mijn man Dick eigenaar van Bessewacht Arabians, Verder hebben we nog twaalf honden, een aantal katten en nog wat andere dieren in en om het huis.

2. Waarom bent u verhuisd naar Bulgarije?

Ik ben zeven jaar geleden uitgenodigd in Bulgarije door vrienden om daar een weekendje te gaan skiën. Door een groot auto-ongeluk op de weg moesten we uitwijken via bergweggetjes om terug te gaan naar het vliegveld. Ik zag hier de mooiste natuur die ik ooit in mijn leven heb gezien met prachtige, grote weilanden. Toen we terugkwamen kreeg ik te horen dat onze stallen niet gelegaliseerd werden. We hadden teveel paarden en woonden binnen de bebouwde kom. Dat gaf problemen. Ons dorp werd ondergebracht in een grotere gemeente en we waren zodoende gedwongen op zoek te gaan naar iets anders. We zochten overal: in Duitsland, België, Frankrijk en zelfs Spanje, maar ik had altijd nog Bulgarije in mijn hoofd. Toen ben ik een jaar lang door Bulgarije gaan trekken om te kijken of daar misschien iets te vinden was. Iedere maand ging ik daar vier dagen naartoe. Ik ben heel Bulgarije doorgerisd en ik heb gekeken hoe de verschillende seizoenen zijn en hoe de mensen zijn. We hebben uiteindelijk besloten om er te gaan wonen. We kochten een boerderij, op minder dan een uur rijden van het vliegveld. We zijn nu nog druk met alles te verbouwen en bijna al onze paarden staan er al. Om de boerderij ligt 17 hectare grond en achter de heuvel ligt nog eens 70 hectare. In de paardenbusiness zijn hier erg veel mogelijkheden. Ik zie Bulgarije heel erg ontwikkelen, maar het blijft lastig, vooral wat de communicatie betreft. Maar ik wil hier tussen mijn witte merries oud worden en ik geniet er heel veel van.

3. Wat is uw betrokkenheid met het Arabisch volbloedpaard en hoe is dat zo gekomen?

Mijn dochter werd vijf en toen we vroegen wat ze voor haar verjaardag wilde, zei ze dat ze een fiets en een pony wilde. Toen kochten we een fiets en een pony voor haar. Uiteindelijk keek ik meer om naar de pony dan mijn dochter deed. Ik wilde zelf ook een paard en ben mij toen gaan oriënteren, om te kijken wat voor ras ik graag zou willen hebben. Ik wilde aanvankelijk een Fries, totdat ik een paardje zag, wat niet al te groot was maar wel een heel mooi type had. Dat bleek een Arabisch Volbloed te zijn. Dat paard heb ik toen gekocht en zo ben ik begonnen met de Arabieren. Ik ben een keer door iemand meegenomen naar een show in Tilburg, georganiseerd door Mevr. Smarius. Mijn man ging ook mee, met frisse tegenzin, maar ook hij was al snel dolenthousiast. Het was erg mooi weer, er waren prachtige paarden en het was een heel gezellige show. Wij hebben daar contact gezocht met John Maarse en die is toen op zoek gegaan naar een aantal paarden voor ons. Een half jaar later hadden we zeven paarden op stal staan en zo is het begonnen.

4. Welke bloedlijn spreekt u het meeste aan?

Het type Golden-Cross vind ik het mooiste, maar ik ben niet zo'n bloedlijnen-freak. Ik kijk eerst naar het paard en dan pas naar de bloedlijn.

5. Fokt u met een bepaald doel voor ogen en hoe probeert u dat te bereiken?

Toen wij naar de show gingen kijken, zagen wij nazaten van Ibn Estasha, (o.a. Natsir Apal als jaarling) en nog wat andere nakomelingen van hem en wij vonden ze allemaal even prachtig. We raakten hier niet over uitgepraat en besloten een Ibn Estasha-dochter te kopen. We hebben toen een veulen en een drachtige merrie van Ibn Estasha gekocht. Daar is toen Anjou uitgekomen en zo zijn we begonnen met het Ibn Estasha-verhaal. Uiteindelijk kwam Ibn Estasha bij ons op stal en konden we onze droom waarmaken door hem te kopen.

Vervolgens gingen we op zoek naar merries die bij hem pasten. Mijn droom was tien prachtige witte Ibn Estasha dochters te hebben als basis van de stoeterij, en deze droom is uitgekomen. Nu geniet ik alleen nog maar van de paarden.

6. Hoe bepaalt u welke hengst het beste geschikt is voor een bepaalde merrie?

Doordat je al zoveel jaren fokt en zoveel jaren in de paardenbusiness zit, ken je al vaak de ouders van het paard en daar weer de ouders van. Dan weet je al een beetje wat er uit gaat komen en ik geloof in het fokken via een zogenaamde driehoek. Je moet de

moeder, de vader en de vader van de moeder kennen van beide paarden. Als je al deze zes paarden mooi vindt, kan je een veulen gaan fokken. Vind je er zelfs maar eentje van niet mooi, dan zou ik het niet doen, want het komt altijd terug. Ik heb heel veel geluisterd naar oude fokkers en naar mensen die het beter weten dan ik en iedere keer komen ze hiermee terug. Ook denk ik dat je als fokker een plan moet hebben, met wat je wilt en waarom je het wilt.

7. Welke wedstrijdtaak vindt u het leukst?

Ik vind alles leuk met dieren en meestal vinden paarden het ook leuk dat je met ze bezig bent. Onze oudere merries zijn ook allemaal bereiden en de jonge hengsten laten we ook zadelmak maken. Ik ben zelf niet prestatie gericht. Van mij hoeven ze ook allemaal niet naar de show of wedstrijden. Ik hoef niet perse te winnen want ik vind het leukste als ze lekker thuis in de wei staan. Daar geniet ik meer van.

8. Hoe bereidt u uw paarden voor op een show?

Vanaf kleins af aan beginnen we met de eerste lessen, zoals een halster aan doen en kunnen stilstaan aan de hand. Onze paarden worden gefokt om meestal naar show te gaan en ik leer de veulens alvast de basis van de showtraining. Ik leer ze om mee te lopen, waarbij het touw altijd in een lus hangt. Hierbij ga ik niet trekken aan het touw, waardoor je kans hebt dat ze het hoofd omhoog doen. Het halstertouw omhoog betekent 'stop' voor de veulens en het halstertouw omlaag betekent 'lopen'. Dit passen alle showtrainers toe in de show. Niet alleen voor de show leer ik dit, maar ook omdat een goed opgevoed paard een veel leuker leven heeft. Je kan hem gerust uit de wei pakken en het paard luistert naar je. Voor de show zelf train ik de paarden niet, want daarvoor gaan ze naar een trainer. Ik krijg ze daarna altijd beter terug.

9. Wat is het mooiste/leukste moment dat u ooit heeft meegemaakt met de paarden?

Ik heb heel veel mooie momenten meegemaakt, maar de mooiste momenten zijn toch wel de geboortes van veulens. Dat is zoiets speciaals. Uiteraard zijn de momenten dat je wint op een show ook mooi. Als je paarden fokt en je houdt echt van ze, dan komen de prestaties toch op de tweede plaats. Je hoopt toch altijd dat alles gezond blijft en dat alles goed gaat. Het winnen is een beetje bijzaak. Toen ons fokproduct Bess-Fa'izah in 2006 wereldkampioen werd in Parijs was het meer een moment van trots, maar het had ook een verdrietige zijde. Ze was toen niet meer van ons en ze werd van de ene show naar de andere show meegesleurd. Ze had al anderhalf jaar geen gras meer gezien en ik weet niet of ik dat wel zo leuk vind. De momenten van Mosalli in Aken vond ik leuker. Hij won van 16 paarden een klasse en hij kwam altijd binnen gedendeld, waar ik kippenvel van kreeg. Hengsten doen me ook wel wat, ik vind de hengsten op shows ook altijd het leukste. Merries vind ik altijd een beetje zielig, die horen lekker op de wei met veulens te lopen.

10. Heeft u wel eens specifieke karakterproblemen meegemaakt met paarden en hoe heeft u deze opgelost?

Ik heb heel veel leuke en ook moeilijke karakters meegemaakt, ieder paard heeft nou eenmaal zijn eigen karakter. Sommige problemen kan ik oplossen, maar sommige ook niet, want ik ben geen paardenfluisteraar. Ik denk dat de meeste problemen

voortkomen uit de verkeerde keuze van fokken. Volgens mij wordt het meeste karakter doorgefokt door de hengst, dat is tenminste mijn ervaring. Als ik met een bepaalde hengst fok, wil ik deze hengst ook graag op stal hebben staan om te kijken hoe zijn karakter is. Ik heb al vaak meegemaakt dat bepaalde veulens van de ene hengst een totaal ander karakter hadden dan een aantal veulens van een andere hengst. Dus als je fokt met een hengst met een slecht karakter dan zullen de veulens ook geen fijn karakter hebben. Dat zie je vaak al vanaf de dag van geboorte. Als een paard geboren wordt, net zoals een kind, dan krijg je er geen gebruiksaanwijzing bij. Je doet het op je eigen gevoel, net zoals iedereen dat op zijn eigen manier doet. Mijn eerste Arabier was heel erg bang. Uiteindelijk heb ik deze Arabier geleerd om te zitten, te liggen en nog meer kunstjes.

11. Wat zou u anders willen zien binnen de Arabierenwereld en/of het AVS? Hoe zou u dit veranderen?

Ik vind dat iedereen moet doen wat-ie vindt dat-ie moet doen. Voor mij zijn de paarden alleen een hobby en dit doe ik met mijn hart. Ik ga niet oordelen over een ander. Ik denk dat het een van de moeilijkste dingen is om als stamboek het iedereen naar de zin te maken, want dit kan nu eenmaal niet. De ene doet show en de ander doet rijden. Ik denk dat je stamboek als registratieorgaan moet dienen en meer niet. Ze moeten de paarden registreren als ze geboren zijn en begeleiding en informatie geven aan mensen die een Arabier willen. Als je als stamboek meer gaat doen, dan haal je je ook meer ellende op de hals. Je doet het toch nooit helemaal goed voor iedereen en je kan wel iedere keer regels bedenken om weer andere regels op te lossen, maar daar schiet je niks mee op. Het is het beste om het als stamboek eenvoudig en duidelijk voor iedereen te houden. Dan vermijd je een hoop problemen, want ik denk dat paarden fokken iets van emoties is en in vele gevallen een hobby. Als je aan iemands hobby komt, dan kom je aan de emoties en dit ligt heel gevoelig. Ik ga nu een nieuw stamboek beginnen in Bulgarije en hierbij zeg ik ook dat we alleen registreren en meer niet. Al die onzin met hengstenkeuringen en prediëaten hoef ik niet. Allemaal in het leven geroepen door mensen en verzonnen door jury's. Ik vind dat iedereen zelf mag weten wat hij of zij wil fokken en een stamboek mag dat alleen registreren en zich er verder niet mee bemoeien, maar dat is puur mijn mening.

12. Tot slot: Welke goede raad zou u de jeugdleden van het AVS willen meegeven?

Ik zou willen zeggen tegen alle jeugd: geniet gewoon van je paard. Doe alles met je hart, zo heb ik het ook gedaan en zie maar wat ervan komt. Als je iets wilt dan moet je eerst goed over nadenken wat je precies wilt en vooral waarom je het wilt. Dat wordt soms nog wel eens vergeten. Of je nu één merrie of twintig merries hebt, maak eerst een plan en denk na over waar je ermee heen wilt. Eigenlijk net zoals op school, met wat je later wilt worden. Als je het uiteindelijk weet, dan ga je vervolgens bedenken wat je ervoor moet doen en hoe je dit gaat doen. Bij paarden geldt dit evenzeer.

BOEKENTIPS

TWEE LEESTIPS VOOR DE LANGE WINTERAVONDEN

1000 paarden en een prins, memoires van Hans Eysvogel
Opgeschreven door
André Buurman
isbn no 978-90-77740-37-8

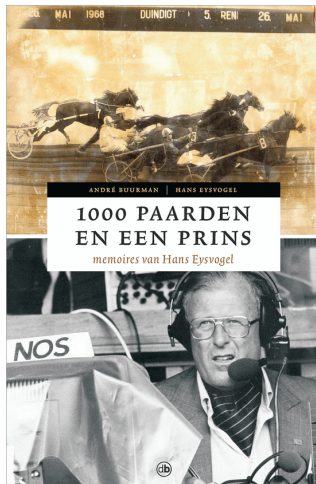
Wie kent hem niet, Hans Eysvogel, met zijn opzweepende commentaar bij de Koers van de Week. We hebben het dan over de jaren zeventig, waarin de NOS elke zondag een paar minuten tijd besteedde aan de belangrijkste draf of ren van die dag op Duindigt.

Daarnaast was Hans Eysvogel, van beroep tandarts, commentator tijdens talloze TV uitzendingen van hippische evenementen op een wijze die ik persoonlijk nogal irritant vond en getuigen van weinig paardenkennis. Zelf zou ik het boek dan vermoedelijk niet zo gauw hebben gekocht, maar een goede paardenvriendin stuurde het als verjaardagscadeau. Tot mijn niet geringe verbazing blijkt Hans wel degelijk over paardenkennis uit de eerste hand te beschikken; de hele familie deed wat met paarden, hij heeft zelf als amateurjockey gereden, gejaagd en zelfs military gereden. Zijn onnavolgbare stijl van verslagleggen moet, terugblikkend, dan ook worden gezien als verslaggeving voor het gewone volk, geschoond van alle vakjargon en gespekt met ironie.

Eysvogel had een bloedhekel aan bobo's, ook in de begintijd al aanwezig in de sport, zijn afkeer komt meermalen in het boek naar voren. Hilarische verhalen over de diverse Olympische Spelen waar hij als verslaggever aanwezig was; zoals Rome, waar hij nietsvermoedend over een weg reed die wel erg rustig was. Vervolgens aansloot bij een colonne chique auto's en zo het Olympisch terrein op reed. De commandante van de carabinieri kon er de humor wel van inzien en bezorgde hem voor het hele toernooi een eigen parkeerplek vlak bij het hippodroom.

Maar ook een kijkje in de omroepkeuken van weleer, de tijd waarin de live verslaggeving net zijn intrede deed en een hoop mis ging, zonder dat de kijker of luisteraar daar evenwel veel weet van had. Eysvogel was een pionier die zijn nek durfde uitsteken.

Kortom, een vermakelijk boekwerkje dat ik in enkele avonden met een krul om de lippen uitlas. Een leuk cadeautje voor iedere paardenliefhebber.

De aard van het paard / The nature of horses
Stephen Budiansky

Zeker niet gemakkelijk in een paar uurtjes uit te lezen is een boek van Stephen Budiansky. Budiansky, wetenschapper, historicus, journalist en schrijver met brede interesse.

Hij schrijft onder andere artikelen voor de Atlantic Monthly, Economist, Science en New York

Times en was voorheen redacteur bij het toonaangevende Nature. Hij woont op een boerderij in Virginia, is getrouwd, heeft twee kinderen, paarden en is een ervaren ruiter.

In het gelijknamige boek gaat hij op zoek naar de Aard van het Paard. (Engelse titel: the Nature of Horses). Hij doet dit op basis van recent wetenschappelijk onderzoek en komt daarbij tot verrassende ontdekkingen.

Het paard heeft een wonderlijke evolutie achter de rug en was meermalen bijna van de aardbodem verdwenen, totdat het zo'n 4000 geleden werd gedomesticeerd door de mens. Waarom kon het paard eigenlijk worden gedomesticeerd?

En waarom een zebra of hert niet? Elanden werden ook enige tijd gebruikt als rijdier, maar zo'n gewei bleek toch wel lastig in de praktijk...

Hoe goed kunnen paarden zien? Hoe intelligent zijn ze en hoe goed kunnen ze leren? Er zijn tientallen boeken geschreven over verzorging en rijkunst, maar de wetenschap houdt zich feitelijk nog maar kort met het paard bezig. Waarom loopt het zoals het loopt? Waarom heeft het de maat die het heeft (niet omdat de mensen er dan zo fijn op kunnen rijden...)

Het boek is toegankelijk geschreven, maar gaat diep in op de materie en vraagt daarom wel wat doorzettingsvermogen. Het boek is al sinds 2002 op de markt en uitgegeven door Uitgeverij het Spectrum. Ik kreeg het deze zomer van een paardenvriendin te leen en kan het zeker aanbevelen aan iedereen die het gedrag van paarden op wetenschappelijke basis en vanuit de evolutie beter wil begrijpen, zonder daarbij te vervallen in 'paardengefluister'.

Heeft u ook een boek gelezen waarvan u denkt "da's interessant voor meer mensen" stuur uw reactie dan via het stamboekkantoor naar de redactie, waarin u titel en auteur vermeld, eventueel isbn nummer, en waarom u dit boek interessant of leuk vond.

PAARDENMARKT

Aangeboden: Celeena

Prachtige Abdullahmerrie A.944
Vos geb. 19-03-95, prijs: n.o.t.k.
Voor recreatie of fok, verkeers-
en trailermak
Voor info: 06 20174645 of
mvanderpol8@hotmail.com

Aangeboden: La Shakira el Chal

Geb. februari 2007, vJD Chalice
X la Shakira by Ras al Jadi, zeer showy
beweger. Lief karakter, sociaal,
kldochter Ali
Jamaal. Prijs: 3000+1/2dekking.
Voor info: 06 19610230

Domaine Le Colas Chavet

Bed & Breakfast/Paardenpension
Heeft nog plek voor een
hengstveulen 2008.
Meer informatie:
dijkstra.claudia@wanadoo.fr
www.veulenopfok.nl
0033.248631233

AVS EVENEMENTEN KALENDER 2009

28 februari 2009

Hengstenkeuring 2009, Federatiecentrum Ermelo

14 t/m 15 maart 2009

Dressuurweekend Didam, Manege 't Hooge Eind, Didam

BELANGRIJK

Het volgende AVS Magazine **verschijnt december 2008**
(**deadline 17 november 2008**). Dus lever tijdig de copy
cq uw advertentie in.

De redactie verzoekt u de tekst aan te leveren in Word en als
bijlage per e-mail. Foto's dienen te voldoen aan een resolutie
van minimaal 300 dpi op ware grootte en voorzien te worden
van de naam van het paard/persoon waarover het artikel gaat.
Foto's waar uitsluitend een nummer aanhangt, zullen niet
worden gebruikt.

Voor technische vragen kunt u contact opnemen met
Krista Sterrenburg (06 - 43443486 of info@printandmore.nl)

COLOFON

VERENIGINGSBESTUUR

Mw. M. Dijkman
Vice-voorzitter / Penningmeester / Personeelszaken 06-53594443
Dhr. G. Reisel
Secretaris / Stamboekzaken,
Website en Gebruik 06-20441499
Dhr. A. Kuijff jr.
Lid / 2e Penningmeester 0172-408231
Dhr. P. Stoop
Lid 0413-476019

EEREDE VAN DE VERENIGING

Mw. C.J.W. Modderman-van Dorssen Dhr. R.C. den Hartog †
Mw. J. Smarius-Roovers Dhr. Dr. H. Houtappel †
Dhr. A. Kuijff

LEDEN VAN VERDIENSTE

Dhr. P. Scheerder † Dhr. W. Brinkhuis †
Dhr. J. Smarius † Dhr. L. Schutrups
Dhr. W. Veltman Dhr. B. Blaak
Mw. H. Wehkamp - Onvlee †

REDACTIECOMMISSIE

Mw. H. Rosman-Brand 0046 - 37255177
E-mail: hanneke@ls-taalservice.nl

CORRESPONDENTIE ADRES

AVS Magazine Tel: 030-2410001
Postbus 40306 Fax: 030-2415544
3504 AC Utrecht Email: info@arabier.com / www.avswb.nl

VORMGEVING

Print&More / Krista Sterrenburg, Krimpen aan den IJssel

DRUKKERIJ

BibliovanGerwen, 's Hertogenbosch

ADRESWIJZIGING

A.u.b. tijdig uw adreswijziging doorgeven aan het stamboekkantoor te Utrecht,
zodat wij er voor kunnen zorgen dat het magazine op het juiste adres wordt
bezorgd.

COPYRIGHT

Overname teksten uitsluitend na toestemming en met bronvermelding.
Advertenties en kopij voor het AVS magazine kunnen worden opgegeven via
bovenstaand correspondentieadres. Advertentietarieven zijn standaard en vindt
u elders in dit blad. Kosten van het zetten en de layout zijn exclusief de
gepubliceerde advertentietarieven. Bij meerdere plaatsingen geldt een
cumulatief kortingstarief van 5% per extra editie met een maximum van 30%
voor een geheel jaar.
Hoewel aan de totstandkoming uiterste zorg is besteed, aanvaarden de auteurs,
de redactie en het AVS en haar bestuur geen aansprakelijkheid voor eventuele
fouten of onvolkomenheden, noch voor de gevolgen daarvan.

ADVERTENTIETARIEVEN

Pagina in combinatie met link
op homepage website € 250,00
1/2 pagina in combinatie met link
op 'laatste nieuws' pagina website € 150,00
1/4 pagina € 75,00
1/8 pagina € 45,00
Banner op website per maand € 12,50
Banner per jaar € 120,00
'Paardenmarktjes' inclusief plaatsen foto op website
en in blad, uitsluitend voor AVS leden 4 regels € 17,50

Zonder tijdslimiet op website en in de eerstvolgende nieuwsbrief na opgave.
Nu mogelijk met foto, mits digitaal aangeleverd. De redactie behoudt zich het
Recht voor stukken in te korten, te wijzigen dan wel van een voetnoot te voorzien.

Nog op zoek naar dat laatste cadeautje voor onder de boom? Kijk dan gauw op de AVS website. Bij het laatste nieuws op 19 november vindt u een link naar de webwinkel waar van alles te koop is, voor elk wat wils.

PRACHTIGE AVS KLEDINGLIJN

Foto's Will de Kleijn

Toen ik eerder deze zomer met Pieter Stoop over de renbaan liep, vertelde hij me enthousiast over zijn vele ideeën die hij heeft om leuke dingen te doen voor het AVS, en in feite dus voor u, de AVS-leden.

Hij was volop bezig met een contact in Jordanië, waar hij zelf al enige malen was geweest. Het is een verschrikkelijk mooi land, met een fantastische cultuur en geschiedenis. Inmiddels zijn de plannen uitgekristalliseerd en dit heeft geresulteerd in een

mogelijke reis naar Jordanië speciaal voor AVS leden. Elders in het blad treft u meer informatie hierover. Ook vertelde hij geestdriftig over zijn plannen om een kledinglijn voor het AVS op te zetten. Goede kwaliteit kleding, in de kleuren van het AVS en natuurlijk met dat mooie Arabierenhoofdje geborduurd. Ik ging er vanuit dat dit, ondanks het tomeloze enthousiasme van Pieter, nog wel enige

tijd zou duren. Maar tot mijn verbazing zag ik op de website onder 'laatste nieuws' op 19 november de mededeling dat de nieuwe kleding te koop is in de webshop. Gauw gekeken natuurlijk en daar staat een collectie waar het AVS trots op kan zijn. Mooie sweaters, sjaals en mutsen, super geschikt voor de wintermaanden. Voor de zomer liggen er poloshirts en blouses klaar. Ook voor de paarden is er van alles, dekens, zadeldekjes, bandages, vliegenmutsjes. Alles om perfect voor de dag te komen op iedere wedstrijd of evenement.

Ik vind dit een groot compliment waard voor Pieter Stoop en ongetwijfeld talloze anderen die hem geholpen hebben bij de ontwikkeling hiervan.

Bovendien, een uitkomst voor een radeloze kerstman of een cadeautje voor die

—vrouw die nog op zoek is naar ene persoon....

